

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. gruodžio 22 d.*

Byloje C-487/06 P

dėl 2006 m. lapkričio 27 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo,

British Aggregates Association, atstovaujama solisitoriaus C. Pouncey, padedamo advokato L. Van den Hende,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai J. Flett, B. Martenczuk ir T. Scharf, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, atstovaujamai
T. Harris, M. Hall ir G. Facenna,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Ó Caoimh, J. N. Cunha Rodrigues
(pranešėjas), U. Lohmus ir A. Arabadjiev,

generalinis advokatas P. Mengozzi,
kancleris R. Grass,

susipažinęs su 2008 m. liepos 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

I - 10556

priima šį

Sprendimą

- ¹ Apeliaciniu skundu *British Aggregates Association* (toliau – BAA arba apeliantė) prašo panaikinti 2006 m. rugsėjo 13 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *British Aggregates prieš Komisiją* (T-210/02, Rink. p. II-2789, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis atmetė jos ieškinį dėl 2002 m. balandžio 24 d. Komisijos sprendimo C(2002) 1478 galutinis, susijusio su valstybės pagalbos byla Nr. 863/01 – Jungtinė Karalystė/Nerūdinių medžiagų mokestis (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo iš dalies.

Ginčo aplinkybės

- ² Ginčo aplinkybės yra taip išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–25 punktuose:

„1 *British Aggregates Association* yra asociacija, vienijanti mažas nepriklausomas Jungtinėje Karalystėje karjerus eksploatuojančias įmones. Jai priklauso 55 nariai, eksploatuojantys daugiau nei 100 karjerų.

2 Nerūdinės medžiagos yra chemiškai inertiškos nuotrupinės medžiagos, naudojamos statybos ar viešųjų darbų sektoriuje. Jos gali būti naudojamos tokios kokios yra, pavyzdžiui, ertmėms užpildyti arba kaip balastas, arba maišomos su rišamosiomis medžiagomis, pavyzdžiui, cementu (tai leidžia gauti betoną) arba bitumu. Kai kurios natūraliai nuotrupinės medžiagos, pavyzdžiui, smėlis ir žvirgždas, gali būti išgaunamos sijojant. Kitos medžiagos, pavyzdžiui, kietos uolienos, turi būti sutrupinamos prieš sijojimą. Skirtingiems tikslams naudojamos nerūdinės medžiagos turi atitikti tam tikras pradinės medžiagos, lemiančios, ar jos tinka numatytam naudojimui, specifikacijas ir fizines savybes. Taigi specifikacijos ertmių užpildymui yra ne tokios griežtos, kaip apatiniams kelių pagrindų sluoksniams, kurios savo ruožtu yra ne tokios griežtos, kaip intensyviai naudojamiems paviršiams, pavyzdžiui, kelio paviršiui arba geležinkelio balastui. Daugiau įvairių medžiagų gali būti naudojamos kaip nerūdinės medžiagos ten, kur reikalavimai yra ne tokie griežti, kita vertus, griežtesnius reikalavimus atitinkančios medžiagos yra retesnės.

Finance Act 2001

3 *Finance Act 2001* (2001 m. Finansų įstatymas, toliau – Įstatymas) antrosios dalies 16–49 straipsniai ir 4–10 priedai Jungtinėje Karalystėje nustato *Aggregates Levy* (nerūdinių medžiagų mokestis, toliau – AGL arba mokestis).

4 Nuostatos, numatančios AGL įvedimą, įsigaliojo 2002 m. balandžio 1 d., priėmus Įstatymo įgyvendinimo taisykles.

5 Įstatymas iš dalies buvo pakeistas *Finance Act 2002* (2002 m. Finansų įstatymas) 129–133 straipsniais ir 38 priedu. Pakeistos nuostatos numato atliekų (*spoils*), susidariusių

išgaunant kai kuriuos mineralus, būtent, šiferį, skalūną, molį ir kaoliną, neapmokestinimą. Be to, jos numato pereinamąjį laikotarpį mokesčio įvedimui Šiaurės Airijoje.

6 AGL yra 1,60 svaro sterlingo (GBP) už nerūdinių medžiagų, naudojamų komerciniams tikslams, toną (Įstatymo 16 straipsnio 4 dalis).

7 Iš dalies pakeisto Įstatymo 16 straipsnio 2 dalis nustato, kad AGL tampa mokėtinas, kai apmokestinamas nerūdinių medžiagų kiekis panaudojamas komerciniams tikslams Jungtinėje Karalystėje, pradedant skaičiuoti nuo Įstatymo įsigaliojimo dienos. Jis taikomas tiek importuotoms, tiek Jungtinėje Karalystėje išgautoms nerūdinėms medžiagoms.

8 Įgyvendinimo taisyklių 13 straipsnio 2 dalies a punktas leidžia sumažinti mokėtiną mokesťį, kai apmokestinamos nerūdinės medžiagos yra eksportuojamos arba išvežamos iš Jungtinės Karalystės neapdirbtos.

9 Iš dalies pakeisto Įstatymo 17 straipsnio 1 dalis nustato:

„Šioje dalyje „nerūdinės medžiagos“ apima (su šio įstatymo 18 straipsnio išlyga) uolieną, žvirgždą ar smėlį, taip pat visas medžiagas, kurios į juos tuo metu yra laikinai įmaišytos ar natūraliai įsimašiusios.“

- 10 Įstatymo 17 straipsnio 2 dalis numato, kad nerūdinės medžiagos neapmokestinamos keturiais atvejais: jei jos yra aiškiai atleistos nuo mokesčio; jei jos anksčiau buvo naudojamos statybos tikslais; jei jos jau buvo apmokestintos nerūdinių medžiagų mokesčiu; arba jei Įstatymo įsigaliojimo dieną jos nėra savo kilmės vietoje.

- 11 Iš dalies pakeisto Įstatymo 17 straipsnio 3 ir 4 dalys numato tam tikrus neapmokestinimo atvejus.

- 12 Be to, iš dalies pakeisto Įstatymo 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys nustato neapmokestinamus procesus ir su šiuo neapmokestinimu susijusias medžiagas.

Administracinė procedūra ir ginčas nacionaliniame teisme

- 13 2001 m. rugsėjo 24 d. laišku Komisija gavo dviejų įmonių, neturinčių jokio ryšio su ieškove, (pirmąjį) skundą <...>, kuriame pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 6 straipsnio 2 dalį buvo prašoma, kad jų tapatybė nebūtų atskleista suinteresuotai valstybei narei. Iš esmės skundą pateikę asmenys tvirtino, kad tam tikrų medžiagų neapmokestinimas AGL, eksporto neapmokestinimas ir išimty, susijusios su Šiaurės Airija, yra valstybės pagalba.

- 14 2001 m. gruodžio 20 d. laišku Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pranešė Komisijai apie valstybės pagalbos schemą „Laispniškas nerūdinių medžiagų mokesčio įvedimas Šiaurės Airijoje“.

15 2002 m. vasario 6 d. laišku Komisija perdavė šiai valstybei narei pirmojo skundo santrauką ir nurodė, pirma, pateikti pastabas dėl šio skundo ir, antra, pateikti papildomą informaciją apie AGL, ką pastaroji padarė 2002 m. vasario 19 d. laišku.

16 2002 m. vasario 11 d. ieškovė pateikė ieškinį *High Court of Justice* (Aukštasis teisingumo teismas) <...>. Ji, be kita ko, nurodė Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių valstybės pagalbą, pažeidimą. 2002 m. balandžio 19 d. sprendimu *High Court of Justice* ieškinį atmetė, bet suteikė ieškovei teisę pateikti apeliacinį skundą *Court of Appeal* <...> (BAA). Šiai pateikus apeliacinį skundą, *Court of Appeal* nurodė sustabdyti bylos nagrinėjimą dėl šio Pirmosios instancijos teisme pareikšto nagrinėjamo ieškinio.

17 Tuo metu 2002 m. balandžio 15 d. laišku ieškovė pateikė skundą Komisijai dėl AGL <...>. Iš esmės ji tvirtino, kad tam tikrų medžiagų neapmokestinimas AGL bei eksporto neapmokestinimas yra valstybės pagalba, o Šiaurės Airijai taikomos išimties, apie kurias pranešė Jungtinė Karalystė, yra nesuderinamos su bendrąja rinka.

(Ginčijamas) sprendimas

18 2002 m. balandžio 24 d. Komisija priėmė (ginčijamą sprendimą, kuriame numatyta) nepareikšti prieštaravimų dėl AGL <...>.

19 2002 m. gegužės 2 d. (ginčijamas) sprendimas per Jungtinės Karalystės institucijas buvo perduotas ieškovei. Formaliai Komisija apie jį pranešė ieškovei 2002 m. birželio 27 d. laišku.

20 Šiame sprendime (43 konstatuojamoji dalis) Komisija nusprendė, kad mokestis neapima valstybės pagalbos elementų EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nes jo taikymo sritis yra pateisinama mokesčių sistemos logika bei bendrąja jos schema. Be to, ji teigia, kad Šiaurės Airijai suteikta išimtis, apie kurią buvo pranešta Komisijai, yra suderinama su bendrąja rinka.

21 Aprašydama AGL taikymo sritį Komisija iš esmės pabrėžia, kad šis mokestis bus taikomas neapdirbtoms nerūdinėms medžiagoms, „kurios apibrėžiamos kaip nerūdinės medžiagos, gaunamos iš natūralių mineralų telkinių per pirmąjį išgavimą“ ir susidedančios iš „uolienu, smėlio ir žvirgždo fragmentų, kurie gali būti panaudojami neapdoroti arba po mechaninio apdirbimo, pavyzdžiui, smulkinimo, plovimo ir rūšiavimo“ (8 ir 9 konstatuojamosios dalys). Dėl medžiagų, kurioms mokestis nebus taikomas, ir siekiamų tikslų ji (ginčijamo) sprendimo 11–13 konstatuojamosiose dalyse nurodo:

„AGL neapmokestinamos medžiagos, kurios yra kitų procesų subproduktai ar atliekos. Britanijos institucijų teigimu, tarp šių medžiagų yra skalūno ir kaolino atliekos, bergždas, pelenai, aukštakrosnių atliekos, stiklo ir kaučiuko atliekos. Taip pat juo neapmokestinami perdirbtos nerūdinės medžiagos, kurios apima uolienas, smėlį ir žvirgždą, kurie bent kartą jau buvo panaudoti (paprastai statybose ir viešuosiuose darbuose).

Britanijos institucijų teigimu, tokių medžiagų neapmokestinimu AGL siekiama paskatinti jų panaudojimą kaip statybinių medžiagų ir sumažinti per didelį neapdirbtų nerūdinių medžiagų išgavimą, taip skatinant racionalų resursų valdymą.

Pradiniai Britanijos institucijų apskaičiavimai remiasi prielaida, kad AGL leis sumažinti neapdirbtų nerūdinių medžiagų paklausos apimtį vidutiniškai 20 mln. tonų per metus nuo metinės 230–250 mln. tonų paklausos Jungtinėje Karalystėje.“

22 Dėl AGL taikymo srities įvertinimo (ginčijamo) sprendimo 29 ir 31 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„Komisija pažymi, kad AGL bus taikomas tik komerciniais tikslais kaip nerūdinės medžiagos naudojamai uolienai, smėliui ir žvirgždui. Jis nebus taikomas šioms medžiagoms, naudojamoms kitiems tikslams. AGL bus renkamas tik už neapdirbtas nerūdinės medžiagos. Jis nebus renkamas nei už nerūdinės medžiagas, išgautas kaip kitų procesų subproduktai arba atliekos (antrinės nerūdinės medžiagos), nei už perdirbtas nerūdinės medžiagas. Todėl Komisija tvirtina, kad AGL yra susijęs tik su tam tikrais veiklos sektoriais ir tam tikromis įmonėmis. Ji pažymi, kad reikia įvertinti, ar AGL taikymo sritis yra pateisinama mokesčių sistemos logika ir jos schema.

<...> Jungtinė Karalystė, pasinaudodama savo laisve nustatyti nacionalinę mokesčių sistemą, įvedė AGL tam, kad padidintų perdirbtų nerūdinių medžiagų ar kitų pakaitų naudojimą, palyginti su neapdirbtomis nerūdinėmis medžiagomis, ir paskatintų racionalų neapdirbtų nerūdinių medžiagų – neatsinaujinančių gamtinių

išteklių – naudojimą. Nerūdinių medžiagų išgavimo žala aplinkai, kurią Jungtinė Karalystė siekia sumažinti įvesdama AGL, apima triukšmą, dulkes, žalą biologinei įvairovei ir gamtovaizdžiui.“

23 Iš to Komisija 32 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad „AGL yra specialus mokestis, kurio taikymo sritis labai ribota ir kurią apibrėžia valstybė narė, atsižvelgdama į atitinkamo veiklos sektoriaus savitas charakteristikas“, ir kad „mokesčio struktūra ir taikymo sritis rodo aiškų skirtumą tarp neapdirbtų nerūdinių medžiagų išgavimo, kuris sukelia nepageidaujamas pasekmes aplinkai, ir antrinių ar perdirbtų nerūdinių medžiagų, kurių didelė dalis susidaro apdorojant uolieną, žvirgždą ir smėlį, atsirandančius kasant žemę ar teisėtai įvairiais tikslais atliekant kitus darbus ar kitaip apdorojant, gamybos“.

24 Dėl eksportuojamų Jungtinės Karalystės teritorijoje nerūdinių medžiagų neapmokestinimo (ginčijamo) sprendimo 33 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„<...> toks sprendimas yra pateisinamas aplinkybe, kad nerūdinės medžiagos Jungtinėje Karalystėje gali būti neapmokestinamos, jei jos yra naudojamos neapmokestinamame gamybos procese (pvz., stiklo, plastiko, popieriaus, trąšų ir pesticidų gamyba). Kadangi Britanijos institucijos negali kontroliuoti nerūdinių medžiagų naudojimo ne savo teritorijoje, eksporto neapmokestinimas numatomas dėl teisinio nerūdinių medžiagų eksportuotojų saugumo ir tam, kad būtų išvengta nevienodo nerūdinių medžiagų, kurios galėtų būti neapmokestinamos Jungtinės Karalystės viduje, eksporto traktavimo.“

25 34 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė:

„(A)tsižvelgiant į tokio apmokestinimo pobūdį ir bendrąją schemą, jis neturi būti taikomas nei antrinėms, nei perdirbtoms nerūdinėms medžiagoms. Neapdirbtų nerūdinių medžiagų išgavimo apmokestinimas prisidės prie pirminių nerūdinių medžiagų išgavimo, neatsinaujinančių išteklių naudojimo ir žalingų pasekmių aplinkai sumažinimo. Komisijos nuomone, bet kokia nauda kai kurioms įmonėms, atsiradusi dėl AGL taikymo srities apibrėžimo, yra pateisinama mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendrąja jos schema.““

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 3 Pareiškimu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2002 m. liepos 12 d., BAA pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo iš dalies.
- 4 2002 m. lapkričio 28 d. Nutartimi Jungtinei Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimus.
- 5 Pagrįsdama savo ieškinį ieškovė nurodė, pirma, EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimą, antra, motyvavimo stoką, trečia, Komisijos pareigos pradėti formalią tyrimo procedūrą pažeidimą ir, ketvirta, šios institucijos pareigų vykdant pirminį tyrimą pažeidimą.

- 6 Komisija ginčijo ieškinio priimtinumą nepareikšdama formalaus prieštaravimo dėl priimtimumo, tvirtindama, kad skundžiamas sprendimas nėra „konkrečiai“ susijęs su ieškove EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.
- 7 Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas dėl šio sprendimo 45–68 punktuose išdėstytų motyvų pripažino ieškinį priimtiniu. Tačiau jis atmetė pirmąjį ir antrąjį pagrindus, kurie buvo nagrinėjami kartu, taip pat trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus dėl skundžiamo sprendimo atitinkamai 104–156, 163–173 ir 177–180 punktuose išdėstytų priežasčių. Todėl Pirmosios instancijos teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai apeliaciniame procese

- 8 BAA Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą;

- panaikinti skundžiamą sprendimą;

- panaikinti ginčijamą sprendimą, išskyrus jo dalį dėl Šiaurės Airijai suteiktos išimties;

- priteisti iš Komisijos ir į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

9 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą ir priimti sprendimą, kad ieškinys buvo priimtinas arba, nepatenkinus šio reikalavimo,

- atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtina ir (arba) nepagrįstą;

- priteisti iš BAA bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

10 Jungtinė Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

- 11 Kadangi Komisijos pateiktas priešpriešinis apeliacinis skundas yra susijęs su BAA pareikšto ieškinio Pirmosios instancijos teisme priimtinumu, pirmiausia reikia išnagrinėti klausimą, kuris yra pirmesnis nei pagrindiniame apeliaciniame skunde iškelti klausimai dėl esmės.

- 12 Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas pripažindamas ieškinį priimtinu padarė teisės klaidų. Pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl pagrindo dėl priimtimumo pirmos dalies

Šalių argumentai

- 13 Komisija mano, kad Pirmosios instancijos teismas, neatsižvelgdamas į tai, kad AGL yra bendro pobūdžio priemonė, padarė teisės klaidą. Šia priemone buvo nustatytas mokestis, kurio sąlygos buvo suformuluotos objektyviai ir abstrakčiai, todėl ji yra bendro pobūdžio privaloma priemonė, turinti poveikį tariamai neribotam ūkio subjektų Jungtinėje Karalystėje skaičiui.

- 14 Kadangi pagalbos priemonė yra tiesioginio ir bendro pobūdžio, pats sprendimas, kuriuo Komisija patvirtina tokią priemonę yra bendro taikymo, todėl negali būti

laikomas aktu, „konkrečiai“ susijusiu su priemonės gavėjais ar jų konkurentais EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas.

- 15 Šiuo atžvilgiu Komisija primena, kad jei, kaip šioje byloje, ieškovas ginčija sprendimo nepateikti prieštaravimų pagrįstumą, teismų praktikoje tokio ginčo priimtinumui taikoma sąlyga, ar pagalba, kuri yra nagrinėjamo sprendimo dalykas, padarė didelį poveikį ieškovo padėčiai atitinkamoje rinkoje. Priešingai, jeigu ieškovas ketina ginčyti sprendimą nepradėti formalios tyrimo procedūros, siekdamas apsaugoti savo procesines teises, užtikrintas EB 88 straipsnio 2 dalyje, pakanka, kad jis yra „suinteresuotoji šalis“ pastarosios nuostatos prasme, kad galėtų ginčyti šį sprendimą (šiuo klausimu žr. 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 23 punktą ir 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 17 punktą).
- 16 Jei, kaip šioje byloje, pagalbos schema yra bendro pobūdžio, siekiant patikrinti, ar ieškovas yra konkrečiai susijęs, turi būti taikomas griežtesnis nei didelio poveikio ieškovo padėčiai rinkoje kriterijus (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kwekerij van der Kooy ir kt. prieš Komisiją*, 67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219, 15 punktą, 1996 m. birželio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kahn Scheepvaart prieš Komisiją*, T-398/94, Rink. p. II-477, 39–41 punktus bei 1999 m. vasario 11 d. Sprendimo *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ir Hapag-Lloyd prieš Komisiją*, T-86/96, Rink. p. II-179, 45 punktą).
- 17 Be to, Komisija nurodo, kad nepaisant bendro priemonės pobūdžio, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 58–66 punktuose rėmėsi tariamu AGL poveikiu tik trijų BAA narių konkurencinei padėčiai. Šių trijų narių pasirinkimas nebuvo pateisintas jokia jiems būdinga ypatybe.

- 18 Be to, BAA nariai nebuvo vienintelės įmonės, kurios dėl mokesčio patyrė neigiamų padarinių. Daugeliui kitų įmonių AGL padarė neigiamą poveikį, o dėl objektyviai ir abstrakčiai nustatytos pareigos mokėti mokestį, įmonių, kurioms buvo padarytas poveikis potencialiai yra neribotas. Todėl sprendimas, kuriuo patvirtintas AGL, konkrečiai nėra susijęs nei su viena iš įmonių, kurioms buvo padarytas poveikis.
- 19 Pirmosios instancijos teismo požiūris turėtų reikšmingų sisteminių pasekmių, nes tuomet Komisijos sprendimus dėl nurodytų bendro pobūdžio pagalbos priemonių, būtent, mokestinių priemonių forma, galėtų ginčyti tariamai neribotas asmenų skaičius, o sąvoka „konkrečiai susijęs“ EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme netektų reikšmės.
- 20 BAA pirmiausia nurodo, jog Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ji tenkino didelio poveikio jos padėčiai atitinkamoje rinkoje kriterijų. Be to, Pirmosios instancijos teismas neišnagrinėjo, ar aplinkybės, kad ji yra „suinteresuotoji šalis“ EB 88 straipsnio 2 dalies prasme pakanka, kad ieškinyis būtų pripažintas priimtinu, nors ji pateikė kitus pagrindus nei Komisijos pareigos pradėti formalią tyrimo procedūrą neįvykdymu pagrįstą pagrindą.
- 21 BAA mano, kad Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos todėl, kad jis neatsižvelgė į AGL priemonės bendrą pobūdį. Teismų praktika nėra skirstoma pagal tai, ar aptariama priemonė yra bendro ar individualaus pobūdžio, nagrinėjant ieškinio dėl panaikinimo, kurį pateikė konkurentas dėl sprendimo, priimto pagal EB 88 straipsnio 3 dalį, priimtinumą.

- 22 Be to, nors tai, ar pagalbos priemonė yra bendro pobūdžio ar individualus sprendimas, galėtų būti ieškinio, kurį pateikė vienas iš šios priemonės gavėjų, priimtino kriterijus, taip negali būti konkurento pateikto ieškinio atveju. Pagalbos priemonės pobūdis negali turėti įtakos konkurentų, kuriems buvo daromas poveikis, skaičiui, nei tam, kaip jie paveikti. Be to, pagal BAA „individuali“ subsidija sumokėta konkrečiai įmonei gali daryti poveikį neapibrėžtam konkurentų, kuriems visiems kaip konkurentams gali būti daromas poveikis, skaičiui.
- 23 Minėti sprendimai *Kwekerij van Van der Kooy ir kt. prieš Komisiją* ir *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ir Hapag-LKloyd prieš Komisiją* akivaizdžiai neturi reikšmės, nes juose nagrinėjami potencialių gavėjų ieškiniai dėl sprendimų pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Minėtame sprendime *Kahn Scheepvaart prieš Komisiją* nebuvo nustatytas pagalbos priemonės poveikis konkurencinei ieškovės padėčiai, o šioje byloje Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad aptariama priemonė padarė didelį poveikį konkurencinei BAA narių padėčiai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 24 Šio pagrindo pirma dalimi Komisija ginčija Pirmosios instancijos teismo pateiktą ieškinio priimtino vertinimą tiek, kiek jis nusprendė, kad ginčijamas sprendimas „konkrečiai“ susijęs su BAA EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme, nors atsižvelgdamas į tai, kad šis sprendimas yra bendro pobūdžio, Pirmosios instancijos teismas turėjo nuspręsti, kad BAA nebuvo su juo konkrečiai susijusi.

- 25 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo tik, jei jis yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.
- 26 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiti subjektai nei tie, kuriems sprendimas yra skirtas, gali remtis tuo, kad sprendimas konkrečiai su jais susijęs tik tuomet, jei šis sprendimas juos paveikia dėl jų ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų, ir todėl juos individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas (žr., be kita ko, 1963 m. liepos 15 d. Sprendimo *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, p. 223; minėto 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją* 20 punktą; minėto 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją* 14 punktą; 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum*, C-78/03 P, Rink. p. I-10737, 33 punktą bei 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, Rink. p. I-6619, 36 punktą).
- 27 Kadangi šis ieškiny susijęs su Komisijos sprendimu valstybės pagalbos srityje, primintina, kad vykdant EB 88 straipsnyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą turi būti atskirtos, pirma, šio straipsnio 3 dalyje numatyta preliminari pagalbos patikrinimo stadija, kurios tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, tyrimo stadija, numatyta to paties straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant pastarajai stadijai, skirtai sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, EB sutartis numato Komisijos pareigą pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (žr. minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 22 punktą; minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 16 punktą; 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 38 punktą; minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 34 punktą bei minėto sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 37 punktą).

- 28 Iš to matyti, kad kai, nepradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros, Komisija sprendimu, priimtu remiantis to paties straipsnio 3 dalimi, konstatuoja, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, asmenys, kurie turi šias procedūrinės garantijas, gali jomis pasinaudoti tik tuomet, jei jie turi galimybę šį sprendimą užginčyti Bendrijos teisme. Dėl šių priežasčių teismas pripažįsta priimtiniu suinteresuotojo asmens pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pareikštą ieškinį dėl tokio sprendimo panaikinimo, kai asmuo pareikšdamas ieškinį siekia apginti savo procedūrinės teisės, kurias jis grindžia šia nuostata (minėtų sprendimų *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 35 punktas ir jame nurodyta teismų praktika bei *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 38 punktas).
- 29 Teisingumo Teismas turėjo progą patikslinti, kad suinteresuotosios šalys yra asmenys, įmonės arba asociacijos, kurių interesams suteikta pagalba gali daryti įtaką, t. y. visų pirma su šios pagalbos gavėju konkuruojančios įmonės ir profesinės organizacijos (minėtų sprendimų *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 41 punktas, *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 36 punktas ir *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 39 punktas).
- 30 Tačiau, jeigu ieškovas ginčija paties sprendimo, kuriuo vertinama pagalba, pagrįstumą, vien aplinkybės, kad jis gali būti laikomas „suinteresuotuoju“ asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, nepakanka, kad ieškinys būtų pripažintas priimtiniu. Taigi jis turi įrodyti turįs ypatingą statusą minėto sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* prasme. Taip būtų, būtent, tuo atveju, kai ginčijamo sprendimo dalyku esanti pagalba daro didelį poveikį ieškovo padėčiai rinkoje (1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Cofaz ir kt. prieš Komisiją*, 169/84, Rink. p. 391, 22–25 punktai; minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 37 punktas ir minėto sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance* 40 punktas).
- 31 Priešingai nei teigia Komisija, dėl bendro ginčijamo sprendimo pobūdžio, kuris matyti iš to, kad juo patvirtinama mokestinė schema, taikoma bendrai ir abstrakčiai apibrėžtai ūkio subjektų grupei, nekyla kliūčių taikyti minėtą teismų praktiką.

- 32 Teisingumo Teismas pakartotinai nusprendė, jog tai, kad aktas savo pobūdžiu ir taikymo sritimi yra bendro pobūdžio tiek, kiek jis taikomas daugumai suinteresuotų ūkio subjektų, vis dėlto nepašalina galimybės, kad jis gali būti konkrečiai susijęs su kai kuriais iš jų (žr., be kita ko, 1994 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Codorniu prieš Tarybą*, C-309/89, Rink. p. I-1853, 19 punktą bei 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 58 punktą).
- 33 Dėl ieškinio, kuriuo siekiama panaikinti bendrąją pagalbos schemą, priimtino, Teisingumo Teismas neseniai nusprendė, kad asociacija, įsteigta ginti kolektyvinius teisės subjektų grupės interesus, kuri siekia panaikinti ginčijamą sprendimą dėl esmės, gali būti laikoma konkrečiai susijusia, jeigu pagalba, dėl kurios priimtas ginčijamas sprendimas, „padarė didelį poveikį jos narių padėčiai rinkoje“ (žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 70 punktą).
- 34 Be to, kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 40–43 punktuose, Komisijos ginamas teiginys, kad turi būti taikomas griežtesnis nei didelio poveikio ieškovo padėčiai rinkoje kriterijus, nes ginčijamas sprendimas susijęs su bendrąja pagalbos schema, negali būti pagrįstas Komisijos minėtais sprendimais.
- 35 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad nesvarbu, kokio pobūdžio yra aptariama pagalbos priemonė: individualaus ar bendro, jei ieškovas įrodo pačio sprendimo dėl pagalbos

vertinimo pagrįstumą, jis turi įrodyti turįs „ypatingą statusą“ minėto sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* prasme, o būtent taip yra šiuo atveju, nes aptariamo sprendimo dalyku esanti pagalba daro didelį poveikį ieškovo padėčiai rinkoje.

- 36 Vadinasi, Pirmosios instancijos teismas, reikalaudamas įrodyti, kad priėmus ginčijamą sprendimą buvo padarytas didelis poveikis BAA padėčiai atitinkamoje rinkoje, teisingai taikė šio sprendimo 30 punkte minėtą teismo praktiką.
- 37 Iš tiesų skundžiamo sprendimo 54 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, o Komisija to neneigė, kad BAA ginčijo ne tik šios institucijos atsisakymą pradėti formalią tyrimo procedūrą, bet ir ginčijamo sprendimo pagrįstumą.
- 38 Pirmosios instancijos teismas, siekdamas patikrinti, ar tenkinama sąlyga, pagal kurią atitinkama įmonė turi būti konkrečiai susijusi EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme, taip pat teisingai išnagrinėjo, ar BAA tinkamai nurodė priežastis, dėl kurių AGL galėjo daryti didelį poveikį mažiausiai bent vieno jos nario padėčiai nerūdinių medžiagų rinkoje.
- 39 Priešingai nei tvirtina Komisija ir kaip skundžiamo sprendimo 47 punkte teisingai nurodė Pirmosios instancijos teismas, asociacijos, veikiančios vieno ar kelių turinčių teisę pareikšti priimtina įškinį narių vardu, pareikštas ieškinys yra priimtinas (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 1997 m. gruodžio 18 d. Nutarties *Sveriges Betodlares ir Henrikson prieš Komisiją*, C-409/96 P, Rink. p. I-7531, 46 ir 47 punktus).

- 40 Komisijos kaltinimas, pagrįstas šališku ir nepateisintu trijų BAA narių pasirinkimu, į kurių konkurencinę padėtį buvo atsižvelgta, siekiant patikrinti, ar apeliantė turėjo būti laikoma „konkrečiai“ susijusia EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme, taip pat turi būti atmestas.
- 41 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Komisijos iškeltos pagrindinio dël nepriimtino pirmo dalis turi būti atmesta.

Dël antros pagrindinio dël nepriimtino dalies

Šalių argumentai

- 42 Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai neišnagrinėdamas, ar konkurencinei BAA narių padėčiai buvo padarytas didelis poveikis, padarė teisės klaidą tiek, kiek jis nusprendė, kad ši sąlyga buvo įvykdyta, remdamasis pavieniais duomenimis ir neatsižvelgdamas į bendrą situaciją rinkoje.
- 43 Dël trijų įmonių, į kurias BAA daro nuorodą, Pirmosios instancijos teismas kiekvienu atveju nurodė, kad tam tikra jų produkcijos dalis yra apmokestinama AGL ir kad apmokestinti produktai konkuruoja su kitais neapmokestintais produktais. Tačiau Pirmosios instancijos teismas nenurodė priežasčių, kodėl atitinkamų įmonių „konkurencinei padėčiai buvo padarytas didelis poveikis“ teismo praktikos prasme. Konkrečiai, Pirmosios instancijos teismas nenurodė šios konkurencijos padarinių

atsižvelgiant į kainas, rinkos dalį ar įmonių pelningumą, priešingai nei reikalaujama teismo praktikoje, pagal kurią įmonei nepakanka rentis vien įmonės, pagalbos gavėjos, konkurentės statusu, nes, be to, ji turi įrodyti, kad ji yra situacijoje, kuri ją individualizuoja taip pat kaip ir įmonę, kuriai skirta pagalba.

44 Komisija mano, jog gali būti, kad dalis AGL apmokestinamų produktų rinkos gali sumažėti palyginti su kitais produktais ir sektoriais, ir nėra neįmanoma, kad toks bendras rinkos dalies sumažėjimas taip pat gali daryti poveikį visoms Jungtinės Karalystės įmonėms, gaminančioms nerūdines medžiagas. Tačiau šis poveikis būtų sektorinio pobūdžio ir nepriklausytų nuo ypatingos aplinkybės, būdingos konkrečiai įmonei palyginti su kitomis atitinkamo sektoriaus įmonėmis. Dėl šių priežasčių Pirmosios instancijos teismo aiškinimas, kad įmonei gali būti padarytas didelis poveikis, net jei jos padėtis visiškai nesiskiria nuo daugelio kitų įmonių, neatitinka EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos Teisingumo Teismo aiškinimo.

45 BAA tvirtina, jog net darant prielaidą, kad šioje byloje taikytinas griežtesnis priimtino kriterijus, pagal kurį turi būti padarytas didelis poveikis ieškovės padėčiai atitinkamoje rinkoje, kurį taikė Pirmosios instancijos teismas, pastarasis teisingai nusprendė, kad ieškovės nariams buvo daromas didelis poveikis. BAA pateikė tikslią informaciją apie AGL poveikį kai kurių jos narių konkurencinei padėčiai, o Pirmosios instancijos teismas rėmėsi šia informacija, nuspręsdamas, kad buvo padarytas didelis poveikis BAA narių konkurencinei padėčiai. Pirmosios instancijos teismo vertinimas yra fakto klausimas, kuriam netaikoma Teisingumo Teismo kontrolė nagrinėjant apeliacinį skundą.

Teisingumo Teismo vertinimas

46 Antra pagrindo dėl nepriimtino dalimi Komisija ginčija analizę, kuria remdamasis Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad yra padarytas reikšmingas poveikis ieškovės padėčiai rinkoje. Komisija iš esmės kaltina Pirmosios instancijos teismą nenurodžius priežasčių, kodėl buvo padarytas didelis poveikis atitinkamų įmonių konkurencinei padėčiai ir, ypač, nenurodžius šios konkurencijos padarinių, atsižvelgiant į kainas, rinkos dalį, įmonių pelningumą, priešingai nei reikalaujama pagal teismo praktiką, kurioje numatyta, kad įmonei nepakanka remtis vien argumentu, kad ji yra įmonės, pagalbos gavėjos, konkurentė.

47 Reikia nurodyti, kad dėl „reikšmingo poveikio ieškovės konkurencinei padėčiai“ atitinkamoje rinkoje nustatymo, Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, jog vien to, kad aktas gali kaip nors paveikti atitinkamoje rinkoje susiklosčiusius konkurencijos santykius ir kad suinteresuotoji įmonė kaip nors konkuravo su šio akto adresatu, jokiū būdu nepakanka, kad šią įmonę būtų galima laikyti konkrečiai susijusia su minėtu aktu (žr., be kita ko, 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Ispanija prieš Lenzing*, C-525/04 P, Rink. p. I-9947, 32 punktą).

48 Todėl įmonė negali remtis vien argumentu, kad ji yra įmonės, pagalbos gavėjos, konkurentė, bet ji taip pat turi įrodyti, kad yra situacijoje, kuri ją individualizuoja taip pat kaip ir pagalbos gavėją (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Ispanija prieš Lenzing* 33 punktą).

49 Šioje byloje, priešingai nei tvirtina Komisija, Pirmosios instancijos teismas neapsiribojo tvirtinimu, kad tarp BAA narių ir AGL neapmokestintų įmonių egzistuoja įprasti konkurenciniai santykiai.

50 Iš tiesų iš skundžiamo sprendimo 55–62 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas prieš šio sprendimo 63 punkte nuspręsdamas, kad ginčijama valstybės priemonė gali daryti poveikį kai kurių jos narių konkurencinei padėčiai ir kad šis „poveikis yra didelis“, rėmėsi šiais veiksniais:

- AGL tikslas yra dalį neapdirbtų nerūdinių medžiagų paklausos pakeisti kitais produktais, kurie yra neapmokestinti, siekiant paskatinti jų naudojimą vietoj nerūdinių medžiagų ir sumažinti neapdirbtų nerūdinių medžiagų išgavimą. Remiantis ginčijamame sprendime išdėstytais ir niekieno neginčytais Jungtinės Karalystės institucijų skaičiavimais, šis mokestis leistų sumažinti neapdirbtų nerūdinių medžiagų paklausą vidutiniškai apie 8–9 % per metus (skundžiamo sprendimo 55 punktas).
- Pagal informaciją, kurios neginčija nei Komisija, nei įstojusi į bylą šalis, kai kurie ieškovės nariai, pavyzdžiui, *Torrington Stone*, *Sherburn Stone Co. Ltd* ir *Cloburn Quarry* yra tiesioginiai neapmokestinamųjų medžiagų gamintojų, kurie tapo konkurencingi dėl nustatyto mokesčio įvedimo, konkurentai (skundžiamo sprendimo 58 punktas);
- *Torrington Stone*, eksploatuojanti Devone karjerą, gamindavo nepjautą statybinių akmenį ir grindinio akmenį, parduodamą gamyklos kaina vidutiniškai po (konfidencialu) GBP už toną, bei pjautą statybinių akmenį, parduodamą gamyklos kaina vidutiniškai po (konfidencialu) GBP už toną. Šie produktai sudaro 3–5 % išgaunamos uolienos. Likusius 95 % sudaro subproduktai, šiuo atveju įprasti erdmėms užpildyti skirti produktai (parduodami gamyklos kaina vidutiniškai po (konfidencialu) GBP už toną) ir smulkinti erdmėms užpildyti skirti produktai

(parduodami gamyklos kaina vidutiniškai (konfidencialu) GBP už toną). Tik pjautas statybinis akmuo yra neapmokestinamas AGL. Iki šio mokesčio įvedimo erdmėms užpildyti skirti produktai buvo pardudodami 50 kilometrų spinduliu. Po mokesčio įvedimo jie šioje vietovėje konkuruoja su neapmokestinamomis AGL antrinėmis medžiagomis, išgaunamomis, pavyzdžiui, iš kaolino karjerų, esančių toliau nei už 80 kilometrų (skundžiamo sprendimo 59 punktas).

- *Sherburn Stone Co.Ltd*, kuri eksploatuoja karjerą Jorkšyre, išgauna griežtus techninius reikalavimus atitinkančias medžiagas, skirtas aukštos kokybės betonui gaminti. Šie produktai, sudarantys 50 % išgautos uolienos, kurių vidutinė gamyklos pardavimo kaina siekia (konfidencialu) GBP už toną, apmokestinami AGL. Iš likusių 50 % išgautos uolienos *Sherburn Stone Co.Ltd* gamina molingą mišinį, naudojamą erdmėms užpildyti, parduodamą gamykline kaina vidutiniškai po (konfidencialu) GBP už toną. Įvedus AGL šių produktų pardavimas tapo sudėtingesnis, o jų sankaupos sunkiai valdomos (skundžiamo sprendimo 60 punktas);

- *Cloburn Quarry*, kuri eksploatuoja karjerą Škotijoje, gamindama savo produkciją orientavosi į aukštos kokybės nerūdines medžiagas, dėl kurių gali atsipirkti didesnės transportavimo išlaidos. Visi šie produktai yra apmokestinami AGL. Šios įmonės gaminama rausva skalda ir griežtus techninius reikalavimus atitinkantis granitas, naudojami kaip balastas ar aukštos kokybės betonui arba su asfaltu, yra parduodami gamyklos kaina vidutiniškai po (konfidencialu) GBP už toną, nekonkuruoja su mokesčiu neapmokestinamomis medžiagomis, išgautomis iš kaolino ar skalūno produkcijos. Tačiau 25 % antrinių produktų, išgautų *Cloburn Quarry* karjere, kurių didžiausią dalį sudaro smulkinti ertmės užpildantys produktai, parduodami gamyklos kaina vidutiniškai po (konfidencialu) GBP už toną, konkuruoja su neapmokestinamomis medžiagomis (skundžiamo sprendimo 61 punktas);

- šių įmonių veikla nerūdinių medžiagų rinkoje nėra visai nereikšminga, palyginti su jų pagrindine veikla, o iš pateiktų skaičių yra aišku, kad antrinių produktų panaudojimas kaip nerūdinių medžiagų komerciniams tikslams sudaro sąlygiškai svarbią minėtų įmonių veiklos dalį (skundžiamo sprendimo 62 punktą).

51 Panašiai Pirmosios instancijos teismas, nusprenddamas, kad ginčijama valstybės priemonė tiek, kiek ji susijusi su eksporto neapmokestinimu, galėjo daryti poveikį kai kurių jos narių konkurencinei padėčiai ir kad šis poveikis buvo didelis, rėmėsi šiais veiksniais:

- BAA tvirtina, kad šis neapmokestinimas turi taip pat neigiamą poveikį jos narių, kurie eksportuoja labai mažai arba visai neeksportuoja, priešingai nei jų svarbiausi konkurentai Jungtinės Karalystės rinkoje, konkurencinei padėčiai. Iš tiesų eksporto neapmokestinimas suteikia jų konkurentams, o ypač eksploatuojantiems Glensanda karjerą, iš kurio išgaunama daugiau nei 90 % eksportuojamų nerūdinių medžiagų, privalumą į Jungtinėje Karalystėje parduodamų produktų kainą neįtraukti nuostolių. Priešingai, ieškovės nariai turi paduoti savo apmokestinamąsias nerūdines medžiagas nuostolingai ir padalyti mokesčio išlaidas visiems savo produktams (skundžiamo sprendimo 65 punktą).
- Eksporto neapmokestinimas gali padaryti didelį poveikį bent vieno ieškovės nario konkurencinei padėčiai. Iš tiesų ieškovė nurodo, o tam neprieštaravo nei Komisija, nei įstojusi į bylą šalis, kad aukštus techninius reikalavimus atitinkančių nerūdinių medžiagų, naudojamų kaip geležinkelių balastas (apmokestinami AGL), rinkoje *Cloburn Quarry* tiesiogiai konkuruoja su Glensanda karjeru, kuris taip pat kaip ir *Cloburn Quarry* yra Škotijoje. Tačiau kaip dublike, neprieštaraujant kitoms šalims, teigia ieškovė, Glensanda karjeras eksportuoja 50 % savo produkcijos. Ieškovė iš to padarė tinkamą išvadą, kad neaukštus techninius reikalavimus atitinkančių medžiagų eksporto neapmokestinimas šį karjerą eksploatuojančioms įmonėms suteikia konkurencinį pranašumą Škotijos aukštus techninius reikalavimus

atitinkančių nerūdinių medžiagų rinkoje, nes, priešingai nei *Cloburn Quarry*, kuri nuostolingai parduoda savo neaukštus techninius reikalavimus atitinkančias nerūdines medžiagas Jungtinėje Karalystėje ir ši nuostolį padengia aukštus techninius reikalavimus atitinkančių medžiagų kaina, bendra AGL suma, kurią Glensanda karjeras turi atsiimti iš savo klientų vidaus rinkoje, yra 50 % proporcingai mažesnė, palyginti su suma, kurią atsiima neeksportuojantis konkurentas (skundžiamo sprendimo 66 punktas).

52 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Pirmosios instancijos teismas, ne tik nustatė, kad tarp BAA narių ir neapmokestintų įmonių egzistuoja įprasti konkurenciniai santykiai, bet ir išnagrino, ar ginčijama valstybės priemonė galėjo daryti poveikį kai kurių jos narių konkurencinei padėčiai ir ar šis poveikis buvo didelis.

53 Priešingai nei tvirtina Komisija, iš Teisingumo Teismo praktikos nėra aišku, kad toks specialus statusas, išskiriantis „kitą nei sprendimo adresatai subjektą“ minėto sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* prasme iš bet kurių kitų ūkio subjektų, būtinai turi išplaukti iš tokių aplinkybių, kaip antai pastebimas apyvartos sumažėjimas, nemaži finansiniai nuostoliai arba net reikšmingas rinkos dalių sumažėjimas suteikus nagrinėjamą pagalbą. Suteikta valstybės pagalba gali padaryti žalingą poveikį ūkio subjekto konkurencinei padėčiai ir kitais būdais, dėl kurios visų pirma gali būti prarandama galimybė uždirbti pajamų ar padaroma mažesnė pažanga, palyginti su ta, kuri galėtų būti pasiekta be tokios pagalbos. Be to, tokio žalingo poveikio mastas gali skirtis, atsižvelgiant į daugybę veiksnių, kaip antai, nagrinėjamos rinkos struktūrą ar nagrinėjamos pagalbos pobūdį. Todėl konkurento rinkoje užimamai padėčiai daromo

didelio žalingo poveikio įrodinėjimas negali apsiriboti tik tam tikromis aplinkybėmis, rodančiomis, jog pablogėjo jo prekybinės ar finansinės veiklos rodikliai (minėto sprendimo *Komisija prieš Lenzing* 34 ir 35 punktai).

54 Komisija taip pat kaltina Pirmosios instancijos teismą nusprendus, kad BAA buvo padarytas didelis poveikis, nors jos padėtis visiškai nesiskyrė nuo daugumos kitų įmonių, todėl jis turėjo taikyti griežtesnį kriterijų, norėdamas nustatyti, kad tokia bendra pagalbos schema daro didelį poveikį apeliančios konkurencinei padėčiai.

55 Tačiau, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 35 punkte, iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad nesvarbu, kokio pobūdžio: individualaus ar bendro, būtų aptariama pagalbos priemonė, kai ieškovas ginčija pačio sprendimo dėl pagalbos vertinimo pagrįstumą, jis turi įrodyti turįs „ypatingą statusą“ minėto sprendimo *Plaumann prieš Komisiją* prasme, o būtent taip yra šiuo atveju, nes ginčijamo sprendimo dalyku esanti pagalba daro didelį poveikį ieškovo padėčiai rinkoje (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Rinkht und Eigentum* 70 punktą).

56 Jei toks poveikis nustatytas, aplinkybė, kad neapibrėžtas kitų konkurentų skaičius prireikus gali tvirtinti, kad patyrė analogišką žalą, nesudaro kliūčių apeliante esančios įmonės ieškinio priimtinumui. Be to, kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 65 punkte, AGL tikslas yra daryti poveikį aptariamai rinkos struktūrai, dalį neapdirbtų nerūdinių medžiagų paklauskos pakeičiant kitais produktais, todėl šiuo mokesčiu, visų pirma, siekiama daryti poveikį rinkoje veikiančių įmonių konkurencinei padėčiai.

57 Todėl Pirmosios instancijos teismas nagrinėdamas sąlygą, ar apeliantė yra konkrečiai susijusi, nepadarė teisės klaidos.

58 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, antra pagrindo dėl nepriimtimumo dalis turi būti atmesta. Todėl ir visas priešpriešinis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

59 BAA pagrįsdama savo apeliacinį skundą nurodo šešis pagrindus. Ji tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidų:

— neobjektyviai įvertindamas valstybės pagalbos egzistavimą;

— netaikydamas teisingos „kontrolės normos“;

— klaidingai įvertindamas AGL „pobūdį ir bendrąją schemą“;

— dėl eksporto neapmokestinimo;

— Šalių argumentai

- 62 BAA mano, kad Pirmosios instancijos teismas neobjektyviai įvertino valstybės pagalbos buvimą. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką mokesstinė priemonė, kuri atrankiniu būdu taikoma panašiams sektoriams atsižvelgiant į siekiamą tikslą, turi būti laikoma valstybės pagalba (šiuo klausimu žr. 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, Rink. p. I-3671, 31 punktą).
- 63 Tai, kad mokesnine priemone siekiama bendrosios politikos tikslų, nesudaro kliūčių kvalifikuoti priemonę valstybės pagalba. Todėl ekologiniu mokesčiu daromi skirtumai, gali būti nelaikomi valstybės pagalba tik, jei jie yra pateisinti mokesčio aplinkosaugos logika.
- 64 Be to, BAA manymu, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 117 punkte pateikė kitokį požiūrį, kuris buvo patvirtintas to paties sprendimo 115 ir 128 punktuose, iš kurio matyti, kad atrankinio pobūdžio nėra, jei valstybė narė nustato ekologinį mokestį kai kuriuose sektoriuose ar kai kurioms prekėms ar konkrečioms paslaugoms, tačiau šio ekologinio mokesčio netaiko visuose panašiuose sektoriuose, darančiuose „panašų poveikį“ aplinkai ar visuose karjerų ir kasyklų eksploatavimo sektoriuose, kurių poveikis aplinkai yra „toks pats“.
- 65 Kitais žodžiais, Pirmosios instancijos teismas aiškiai nusprendė, kad apmokestintos ir neapmokestintos įmonės yra panašioje situacijoje aptariama priemone siekiamo aplinkos apsaugos tikslo atžvilgiu, tačiau nepadarė išvados, kad šie skirtumai lemia atrankinį pobūdį ir tai, kad yra valstybės pagalba, net jei, kaip Pirmosios instancijos teismas tai nusprendė skundžiamo sprendimo 128 punkte, pasirinkimas yra pagrįstas ketinimu išsaugoti tam tikrų sektorių tarptautinį konkurencingumą.

- 66 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 120 ir 121 punktuose atskirdamas šią bylą nuo faktinių aplinkybių byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, susijęs su kai kurių įmonių mokamo elektros ir gamtinių dujų vartojimo mokesčio sumažinimu, padarė teisės klaidą.
- 67 BAA šiuo atžvilgiu tvirtina, kad turi būti atsižvelgiama tik į mokestinės priemonės poveikį, ir kad nėra skirtumo tarp bendrai apibrėžto atleidimo ir griežtai apibrėžto mokesčio netaikymo. Poveikis yra toks pats, nes juo suteikiamas pranašumas tam tikroms įmonėms ar tam tikriems produktams.
- 68 Apeliantė pagrindžia savo argumentus dar kartą patvirtindama, kad karjerams ir kasykloms, kuriose gaunamos tokios medžiagos kaip šiferis, kaolinas, molis, anglis ir lignitas, neįtraukiamos į AGL taikymo sritį, siekiant specialaus tikslo išsaugoti jų tarptautinį konkurencingumą.
- 69 Komisija ir Jungtinė Karalystė atmeta šiuos kaltinimus.
- 70 Teiginio, kad mokestinė priemonė, kuri atrankiniu būdu buvo taikoma panašioms sektoriams, turi būti kvalifikuojama „valstybės pagalba“, negalima pagrįsti nei minėto sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 31 punktu, nei bendrai teismų praktika. Tokiu ekologiniu mokesčiu, kaip AGL, nustatoma išskirtinė našta ir nesuteikiama atrankinio pobūdžio naudos kai kurioms įmonėms, tačiau sudaroma atrankinio pobūdžio nepalankios sąlygos nerūdinių medžiagų gamintojams. Visos kitos Jungtinės Karalystės įmonės, išskyrus nerūdinių medžiagų gamintojus, nebuvo apmokestintos šiuo mokesčiu, todėl ši „nauda“ jokia prasme nebuvo atrankinio pobūdžio.

- 71 Jungtinės Karalystės vyriausybė mano, kad ekologinis mokestis skiriasi nuo kompensacinės priemonės tiek, kiek pirmuoju nustatoma išskirtinė našta konkrečiam sektoriui, antrąja suteikiama atrankinio pobūdžio nauda, nukrypstant nuo paprastai įmonei tenkančių pareigų sistemos.
- 72 Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad tariamas neatitikimas pateisinamas AGL logika ir tikslais, kuriuos nustatė Jungtinė Karalystė. Komisija neturi vietoj valstybės narės apibrėžti aplinkosaugos tikslus, kurių turi būti siekiama tokia autonomiška mokestine priemone, kaip ekologiniu mokesčiu.
- 73 Priešingai nei tvirtina BAA, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 117 punkte nenustatė neobjektyvios valstybės pagalbos sąvokos, bet jame, visų pirma, priminė EB 6 straipsnio turinį, kuriame nurodyta, kad su aplinkos apsauga susiję reikalavimai turi būti įtraukti į EB 3 straipsnyje numatytas Bendrijos politikas, tarp kurių yra konkurencijos politika.
- 74 Komisija priduria, kad priešingai nei teigia BAA, skundžiamo sprendimo 115 punkte Pirmosios instancijos teismas nesiekė pateisinti kai kurių produktų ar įmonių atleidimo nuo AGL, kurios pagal aptariamą mokestinės priemonės tikslus, turėjo būti apmokestinamos šiuo mokesčiu. Veikiau Pirmosios instancijos teismas darė nuorodą į prerogatyvą, kurią turi kiekviena valstybė narė, nustatyti pagal galiojančią Bendrijos teisę prioritetinius tikslus, kuriuos ji ketina įgyvendinti aplinkosaugos srityje, nustatydamą ekologinį mokestį.
- 75 Atsakydama į BAA kritiką dėl skundžiamo sprendimo 128 punkto, Komisija nurodo, kad klausimas, ar priemonė yra valstybės pagalba turi būti nagrinėjamas remiantis priemonės poveikiu, o ne jos motyvais ar tikslais. Be to, apeliante dar kartą nepaisė to,

kad mokesčiu sudaromos nepalankios sąlygos, o ne suteikiamas pranašumas, o tai paaiškina, kodėl valstybės narės iš principo turėjo teisę nenustatyti savo įmonėms išimtinės mokestinės naštos.

76 Be to, Pirmosios instancijos teismas teisingai atskyrė šią bylą nuo tos, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*. Atsižvelgiant, visų pirma, į šioje byloje aptariama priemone siekiamus aplinkos apsaugos tikslus, aptariamo mokesčio sumažinimas gamybos sektoriui, neapimant paslaugų sektoriaus, negali būti pateisinamas sistemos pobūdžiu ar bendrąja schema.

77 Šioje byloje tokio prieštaravimo nėra. Nors joje nebuvo ginčijama, kad anglies ar lignito kasimas taip pat gali turėti poveikį aplinkai, negalima tvirtinti, kad šis poveikis yra toks pats kaip nerūdinių medžiagų kasimo poveikis, ir kad dėl jo būtinai reikėjo nustatyti tokį pat mokestį. Tokios veiklos neįtraukimas į mokesčio taikymo sritį atitinka bendrąją mokesčio schemą.

78 Jungtinė Karalystė priduria, kad minėtame sprendime *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* buvo nagrinėjamas atrankinio pobūdžio atleidimas nuo ekologinio mokesčio, kuris kitu atveju būtų taikomas. Kitais žodžiais, taip buvo suteikiama atrankinio pobūdžio pranašumas, o kai kurių veiklos sektorių neįtraukimas į AGL taikymo sritį buvo logiška jo taikymo srities pasekmė, ir tai nebuvo atleidimas nuo mokesčio, kuris kitu atveju būtų taikomas.

— Teisingumo Teismo vertinimas

79 Šio pagrindo pirma ir antra dalimis BAA tvirtina, kad skundžiamas sprendimas pažeidžia EB 87 straipsnio 1 dalį tiek, kiek Pirmosios instancijos teismas, nepaisydamas konstatavimo, kad AGL apmokestinamos ir neapmokestinamos įmonės šiuo mokesčiu siekiamo aplinkosaugos tikslo atžvilgiu yra panašioje situacijoje, nusprendė, kad ginčijama priemonė nėra atrankinio pobūdžio. BAA šiuo atžvilgiu remiasi skundžiamo sprendimo 115, 117 ir 128 punktais. Ji taip pat kritikuoja šio sprendimo 120 ir 121 punktus, kuriuose Pirmosios instancijos teismas klaidingai atskyrė šią bylą nuo bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, faktinių aplinkybių.

80 Šioje pirmojo pagrindo dalyje ginčijami skundžiamo sprendimo punktai suformuluoti taip:

„115 Šiuo klausimu svarbu pabrėžti, kad valstybės narės, kurios dabartinėje Bendrijos teisės būklėje, nesant koordinavimo šioje srityje, išlaiko savo kompetenciją aplinkos politikos srityje, siekdamos tam tikrų aplinkos apsaugos tikslų gali įsivesti sektorinius ekologinius mokesčius. Valstybės narės, vertindamos esamus skirtingus interesus, gali apibrėžti savo prioritetus aplinkos apsaugos srityje ir nustatyti prekes ar paslaugas, kurias jos nusprendžia apmokestinti ekologiniu mokesčiu. Vadinas, iš esmės vienintelė aplinkybė, jog ekologinis mokestis yra specifinė priemonė, taikoma tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms ir nėra bendros mokesčių sistemos, taikomos visoms panašioms veiklos rūšims, darančioms panašų poveikį aplinkai, dalis, neleidžia daryti išvados, kad neapmokestinamos šiuo ekologiniu mokesčiu panašios veiklos rūšys naudojasi atrankiniu pranašumu.

<...>

- 117 (Esant tokiam teisiniam kontekstui), kadangi ekologiniai mokesčiai pagal savo pobūdį yra specialios valstybių narių taikomos priemonės aplinkos apsaugos politikos srityje, kurioje nesant teisės derinimo priemonių jos išlaiko kompetenciją, Komisija, vertindama pagal Bendrijos valstybės pagalbos taisyklės ekologinį mokestį, turi atsižvelgti į aplinkos apsaugos reikalavimus, nurodytus EB 6 straipsnyje. Šis straipsnis numato, kad nustatant ir įgyvendinant *inter alia* sistemą, užtikrinančią, kad nebūtų iškraipyta konkurencija vidaus rinkoje, turi būti atsižvelgiama į šiuos reikalavimus.

<...>

- 120 Šis ginčas skiriasi nuo minėtame sprendime *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* nagrinėto dalyko, kuriuo remiasi ieškovė. Tame sprendime Teisingumo Teismas turėjo išnagrinėti ne ekologinio mokesčio taikymo srities apibrėžimą, kaip šiuo atveju, o dalinį neapmokestinimą, suteikiamą tik prekes gaminančioms įmonėms, tokiu mokesčiu, kurį nustatė 1996 m. *Strukturanpassungsgesetz* (Austrijos įstatymas dėl struktūrinio suderinimo) dėl įmonių gamtinių dujų ir elektros energijos vartojimo.
- 121 Taigi minėtame sprendime ginčijama diferenciacija buvo susijusi ne su nagrinėjamu ekologiniu mokesčiu apmokestinamo produkto rūšimi, o su pramoniniais vartotojais, atsižvelgiant į tai, ar jie vykdė veiklą nacionalinės ekonomikos pirminiame ar antriniame sektoriuose. Teisingumo Teismas

nusprendė, kad pranašumo suteikimo įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra prekių gamyba, nepateisina bendros mokesčių sistemos, nustatytos *Strukturangepassungsgesetz*, pobūdis ir jos schema. Iš esmės jis nusprendė, kad kadangi įmonių, gaminančių prekes, ir įmonių, teikiančių paslaugas, sektorių energijos suvartojimas buvo vienodai žalingas aplinkai, ekologiniai motyvai, kuriais rėmėsi *Strukturangepassungsgesetz*, nepateisino skirtingo šių dviejų sektorių traktavimo. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas atmetė Austrijos vyriausybės argumentą, pagrįstą mintimi, jog turi būti išsaugotas prekes gaminančių įmonių konkurencingumas, kad dalies nagrinėjamų aplinkosauginių mokesčių grąžinimas tik šioms įmonėms yra pateisinamas tuo, jog tie mokesčiai joms darė proporcingai didesnę poveikį nei kitoms įmonėms (sprendimo 44, 49 ir 52 punktai).

<...>

- 128 (Pirmiausia) reikia konstatuoti, kad medžiagos, parduodamos kitiems naudojimo tikslams nei nerūdinės medžiagos, nepatenka į sektorių, apmokestinamą AGL. Priešingai nei teigia ieškovė, jų neapmokestinimas nėra aptariamo ekologinio mokesčio schemos išimtis. Sprendimas įvesti ekologinį mokestį tik nerūdinių medžiagų sektoriuje, o ne bendrai visuose karjerų ir kasyklų eksploatavimo sektoriuose, kurių poveikis aplinkai yra toks pats, koks ir nerūdinių medžiagų išgavimo, išreiškia atitinkamos valstybės narės kompetenciją nusistatyti prioritetus politikos, ekonomikos, mokesčių ir aplinkos apsaugos klausimais. Toks pasirinkimas, net jei pagrįstas ketinimu išsaugoti tam tikrų sektorių tarptautinį konkurencingumą, neleidžia abejoti AGL suderinamumu su siekiamais aplinkos apsaugos tikslais (žr. šio sprendimo 115 punktą).“

- 81 Atsakant į apeliančią pateiktus kaltinimus, reikia priminti Teisingumo Teismo praktiką susijusią su atrankos sąlygos, kuri yra sudėtinė valstybės pagalbos dalis, vertinimu (2006 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-88/03, Rink. p. I-7115, 54 punktas).
- 82 EB 87 straipsnio 1 dalis draudžia valstybės pagalbą „palaikančią tam tikras įmones ar tam tikrų prekių gamybą“, tai yra atrankinio pobūdžio pagalbą. Siekiant nustatyti, ar priemonė yra atrankinio pobūdžio, reikia įvertinti, ar atitinkamoje teisinėje sistemoje ši priemonė suteikia pranašumą tam tikroms įmonėms kitų, esančiųjų panašioje faktinėje ir teisinėje situacijoje, atžvilgiu (žr., be kita ko, 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-409/00, Rink. p. I-1487, 47 punktą; minėto sprendimo *Portugalija prieš Komisiją* 54 punktą bei 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *UGT-Rioja ir kt.*, C-428/06–434/06, Rink. p. I-6747, 46 punktą).
- 83 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką valstybės pagalbos sąvoka neapima valstybės priemonių, diferencijuojančių įmones ir todėl *a priori* taikomų pasirinktinai, kai ši diferenciacija atsiranda dėl mokesčių sistemos, kuri taikoma įmonėms, pobūdžio ar schemos (šiuo klausimu žr., be kita ko, minėto sprendimo *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* 42 punktą ir minėto sprendimo *Portugalija prieš Komisiją* 52 punktą).
- 84 Be to, Teisingumo Teismas yra ne kartą nusprendęs, kad vien dėl valstybės įsikišimų tikslo negalima jų automatiškai nelaikyti valstybės pagalba EB 87 straipsnio prasme (žr., be kita ko, 1996 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-241/94, Rink. p. I-4551, 21 punktą; 1999 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-342/96, Rink. p. I-2459, 23 punktą ir minėto 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 25 punktą).

- 85 Iš tiesų EB 87 straipsnio 1 dalyje nedaromas skirtumas tarp valstybės įsikišimų pagal jų priežastis ar tikslus, o jie apibrėžiami pagal jų poveikį, (1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 79 punktas; minėto 1996 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* 20 punktas; minėto 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 25 punktas ir minėto 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 46 punktas).
- 86 Atsižvelgiant į šią teismo praktiką, reikia padaryti išvadą, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 115 punkte nusprenddamas, jog valstybės narės, vertindamos esamus skirtingus interesus, gali apibrėžti savo prioritetus aplinkos apsaugos srityje ir nustatyti prekes ar paslaugas, kurias jos nusprendžia apmokestinti ekologiniu mokesčiu, kad dėl aplinkybės, jog panašus mokestis nėra taikomas visoms panašioms veiklos rūšims, darančioms panašų poveikį aplinkai, negalima pripažinti, kad šiuo ekologiniu mokesčiu neapmokestinamoms panašioms veiklos rūšims suteikiamas atrankinis pranašumas, pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalies Teisingumo Teismo aiškinimą.
- 87 Kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 98 punkte, šiuo požiūriu, pagrįstu vien atsižvelgimu į siekiamą aplinkosaugos tikslą, *a priori* panaikinama galimybė ūkio subjektų, esančių panašioje padėtyje siekiamo tikslo atžvilgiu, neapmokestinimą laikyti „atrankinio pobūdžio pranašumu“, neatsižvelgiant į aptariamą mokestinės priemonės poveikį, nors EB 87 straipsnio 1 dalyje nedaromas skirtumas tarp valstybės įsikišimų pagal jų priežastis ar tikslus, o jie apibrėžiami pagal jų poveikį.
- 88 Ši išvada yra dar akivaizdesnė, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo 128 punktą, pagal kurį tariamas AGL taikymo srities nesuderinamumas su siekiamais aplinkos apsaugos tikslais, gali būti pateisinamas, netgi jei jis pagrįstas su aplinkos apsauga nesusijusiais tikslais, tokiais kaip siekiu išsaugoti tam tikrų sektorių tarptautinį konkurencingumą.

Todėl įmonių diferencijavimas taip pat negali būti pateisintas sistemos, kurios dalimi jos yra, pobūdžiu ar schema (šiuo klausimu žr., be kita ko, minėto sprendimo *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* 54 punktą).

- 89 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 120 ir 121 punktuose klaidingai atskyrė šią bylą nuo tos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Adria-Wien Pipeline ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, pagrįsdamas tuo, kad pastarasis sprendimas susijęs ne su ekologinio mokesčio materialios taikymo srities apibrėžimu, kaip šioje byloje, o su tam tikros įmonių kategorijos daliniu atleidimu nuo tokio mokesčio. Iš tiesų EB 87 straipsnio 1 dalyje valstybės įsikišimai apibrėžiami pagal jų poveikį, neatsižvelgiant į naudojamus metodus.
- 90 Akivaizdu, kaip Pirmosios instancijos teismas nurodė skundžiamo sprendimo 117 punkte, kad Komisija pagal Bendrijos valstybės pagalbos taisykles vertindama tokią specialią priemonę, kaip ekologinį mokestį, priimtą valstybių narių srityje, kurioje nesant derinimo priemonių jos išlaiko kompetenciją, turi atsižvelgti į aplinkos apsaugos reikalavimus, nurodytus EB 6 straipsnyje, kuriame numatyta, jog nustatant ir įgyvendinant *inter alia* sistemą, užtikrinančią, kad nebūtų iškraipyta konkurencija vidaus rinkoje, turi būti atsižvelgiama į šiuos reikalavimus.
- 91 Be to, reikia priminti, kad aplinkos apsauga yra vienas iš pagrindinių Bendrijos tikslų. Šiuo atžvilgiu EB 2 straipsnis skelbia, kad Bendrijos uždavinys yra siekti „aukšto lygio aplinkos apsaugos ir jos kokybės gerinimo“ ir šiuo tikslu EB 3 straipsnio 1 dalies 1 punktą numato „politikos aplinkos srityje“ įgyvendinimą (žr. 1985 m. vasario 7 d. Sprendimo *ADBHU*, 240/83, Rink. p. 531, 13 punktą; 1988 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Daniją*, 302/86, Rink. p. 4607, 8 punktą; 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Outokumpu*, C-213/96, Rink. p. I-1777, 32 punktą ir 2005 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-176/03, Rink. p. I-7879, 41 punktą).

- 92 Tačiau būtinumas atsižvelgti į su aplinkos apsauga susijusius reikalavimus, nors ir teisėtus, nepateisina atrankinio pobūdžio priemonių, net tokių specialių, kaip ekologinis mokestis, neįtraukimo į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (šiuo klausimu žr., be kita ko, minėto 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisija* 54 punktą), nes bet kuriuo atveju, nustatant valstybės pagalbos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalį, galima veiksmingai atsižvelgti į aplinkos apsaugos tikslus.
- 93 Dėl visų šių priežasčių pirmojo pagrindo pirma ir antra dalys yra pagrįstos.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies

— Šalių argumentai

- 94 BAA manymu, Pirmosios instancijos teismas nepateikė tikslaus ir objektyvaus „nerūdinių medžiagų sektoriaus“ apibrėžimo. Apeliantė kritikuoja Pirmosios instancijos teismą, visų pirma, pritarus, kad kai kurios pagal geologinius požymius skirtingos uolienos, kaip antai, šiferis, skalūnas, molis ar kaolinas, nėra nerūdinių medžiagų sektoriaus dalis ir kaltina jį neatsižvelgus į šiuo klausimu jos pateiktus įrodymus, kuriais buvo siekiama įrodyti, kad Pirmosios instancijos teismo pateiktu nerūdinių medžiagų sektoriaus apibrėžimu nebuvo galima paaiškinti įmonių, esančių panašioje padėtyje, skirtingo traktavimo mokestiniais tikslais.

- 95 Komisija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė mano, jog BAA klaidingai tvirtino, kad Pirmosios instancijos teismas nepateikė tikslaus minėto sektoriaus apibrėžimo. Pirmosios instancijos teismas labai gerai suprato AGL taikymo sritį ir atitinkamų veiklos rūšių sektorius. Pirmosios instancijos teismas aiškiai nurodė, kad tokios medžiagos, kaip šiferis, aukštos kokybės skalūnas, iš principo negali būti naudojamos kaip nerūdinės medžiagos dėl jų fizinių savybių. Bet kuriuo atveju kalbama apie faktų vertinimą, kurį pateikė Pirmosios instancijos teismas, ir kurio BAA negali ginčyti apeliaciniame skunde.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 96 Iš EB 225 straipsnio ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos matyti, kad tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas, pirma, nustatyti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo išvados iš esmės neatitinka jam pateiktų bylos dokumentų, bei, antra, vertinti šias faktines aplinkybes. Pirmosios instancijos teismui konstatavus ar įvertinus faktines aplinkybes, remiantis EB 225 straipsniu, Teisingumo Teismas yra kompetentingas patikrinti šių faktinių aplinkybių teisinę kvalifikaciją ir teises išvadas, kurias Pirmosios instancijos teismas padarė jomis remdamasis (žr., be kita ko, 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors prieš Komisiją*, C-551/03 P, Rink. p. I-3173, 51 punktą bei 2008 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Evonik Degussa prieš Komisiją ir Tarybą*, C-266/06 P, 72 punktą).
- 97 Teisingumo Teismas nėra kompetentingas nei patvirtinti faktinių aplinkybių, nei iš esmės nagrinėti įrodymų, kuriais Pirmosios instancijos teismas grindė šias faktines aplinkybes. Kadangi šie įrodymai buvo gauti teisėtai, buvo laikomasi bendrųjų teisės principų ir proceso taisyklių, taikomų įrodinėjimo pareigai ir įrodymo administravimo srityje, tik Pirmosios instancijos teismas sprendžia dėl jam pateiktų įrodymų vertės. Šis vertinimas, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejį, nėra pats savaime teisės klausimas, kurį turi nagrinėti Teisingumo Teismas (žr., be kita ko, minėto sprendimo *General Motors prieš Komisiją* 52 punktą bei minėto sprendimo *Evonik Degussa prieš Komisiją ir Tarybą* 73 punktą).

98 Be to, primintina, kad toks iškraipymas turi akivaizdžiai matytis iš bylos medžiagos, neatliekant naujo faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo (žr., be kita ko, minėto sprendimo *General Motors prieš Komisiją* 54 punktą bei minėto sprendimo *Evonik Degussa prieš Komisiją ir Tarybą* 74 punktą).

99 Apeliantė iš esmės kaltina Pirmosios instancijos teismą neatsižvelgus į įrodymus, kuriuos jam ji pateikė, norėdama įrodyti, jog nėra objektyviai pagrįsta, kad kai kurios pagal geologinius požymius skirtingos uolienos, kaip antai, šiferis, skalūnas, molis ar kaolinas, nėra „nerūdinių medžiagų sektoriaus“ dalis, ir kad todėl nėra tokio aiškiai apibrėžto sektoriaus, kurį būtų galima išskirti iš neapmokestintų „sektorių“.

100 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 96–98 punktuose nurodytos teismo praktikos, tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nustatyti faktines aplinkybes bei jas vertinti. Kadangi nebuvo įrodyta, kad šie faktai buvo iškraipyti, o BAA to neginčijo, ši pirmojo pagrindo dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina.

101 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pirmojo pagrindo pirma ir antra dalys yra pagrįstos, o šio pagrindo trečia dalis turi būti atmesta.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio Pirmosios instancijos teismo teisminės kontrolės apimtimi

Šalių argumentai

- 102 BAA tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą apribodamas savo kontrolę, kaip jis nurodė skundžiamo sprendimo 118 punkte, patikrinimu, ar nėra ginčijame sprendime akivaizdžios vertinimo klaidos, vietoj visos kontrolės dėl esmės vykdymo. Pirmosios instancijos teismo požiūris, kuris yra tinkamas sprendimo, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalį, atveju, nėra tinkamas, kvalifikuojant priemonę „valstybės pagalba“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme (žr., be kita ko, 2000 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Ladbroke Racing ir Komisiją*, C-83/98 P, Rink. p. I-3271, 25 punktą).
- 103 BAA manymu, netaikydamas teisingos kontrolės normos, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą visos skundžiamo sprendimo analizės dėl esmės atžvilgiu. Remdamasis Komisijos „plačia diskrecija“, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į faktą, kad valstybės pagalbos sąvoka yra objektyvaus pobūdžio.
- 104 Komisijos ir Jungtinės Karalystės vyriausybės nuomone, apelianė neatsižvelgė į faktą, kad skundžiamo sprendimo 118 punkte Pirmosios instancijos teismas neaptaria sąvokos „pagalba“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, neatlieka „suderinamumo“ vertinimo EB 87 straipsnio 3 dalies prasme, o tik vertina Komisijos sprendimo, priimto pagal EB 88 straipsnio 3 dalį nepradėti formalios tyrimo procedūros pagal EB 88 straipsnio 2 dalį, kontrolės apimtį.

- 105 Jos mano, kad skundžiamo sprendimo 118 punkte Pirmosios instancijos teismo nurodytos kontrolės apimtis atitinka teismo praktiką (minėto sprendimo *Matra* 45 ir 46 punktai). Tai, kad valstybės pagalba yra objektyvi sąvoka, neturi poveikio šios kontrolės dėl esmės apimčiai, kuri taikoma sprendimams priimtiems pagal EB 88 straipsnio 3 dalį.
- 106 Jos priduria, kad pačios BAA pirmojoje instancijoje pateiktais pagrindais buvo siekiama įrodyti, kad ginčijamame sprendime padarytos kelios akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 107 Be to, Jungtinės Karalystės vyriausybė nurodo, kad bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas neapsiribojo ribota teismine kontrole, o atliko išsamią aptariamo teisės klausimo kontrolę.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 108 Šiuo pagrindu BAA kaltina Pirmosios instancijos teismą atlikus nereikšmingą kontrolę, apsiribojant patikrinimu, ar nėra akivaizdžių vertinimo klaidų Komisijos sprendime, kuriuo atsisakoma AGL kvalifikuoti „valstybės pagalba“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.
- 109 Skundžiamo sprendimo 118 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad vykdydamas Komisijos sprendimo nepradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros kontrolę, Bendrijos teismas „atsižvelgdamas į plačią Komisijos diskreciją taikant EB 88 straipsnio 3 dalį“ turi tik patikrinti, ar buvo laikomasi procedūrą ir motyvavimą reglamentuojančių nuostatų, ar aplinkybės, kuriomis

remiantis buvo priimti ginčijami sprendimai, yra aiškios, ar nėra akivaizdžios šių aplinkybių vertinimo klaidos, taip pat ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais.

- 110 Be to, kaip BAA teisingai nurodė, skundžiamo sprendimo, būtent, jo 134, 139, 154 ar 171 punktų skaitymas patvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas iš tiesų taikė ribotą Komisijos vertinimų kontrolę klausimu, ar AGL patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.
- 111 Be to, pagal Teisingumo Teismo praktiką tokia valstybės pagalbos sąvoka, kokia apibrėžta Sutartyje, yra teisinė sąvoka ir turi būti aiškinama vadovaujantis objektyviais kriterijais. Dėl šios priežasties Bendrijos teismas iš esmės privalo ir atsižvelgdamas tiek į jam pateiktas konkrečias ginčo aplinkybes, tiek į Komisijos atliktus techninius ar sudėtingus vertinimus, vykdyti visapusišką kontrolę aiškindamasis, ar priemonė patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Prancūzija prieš Ladbroke Racing ir Komisiją* 25 punktą).
- 112 Kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 144 punkte, niekas nepateisina, jei sprendimas priimtas pagal EB 88 straipsnio 3 dalį, Komisijos „plačios diskrecijos“ kvalifikuoti priemonę „valstybės pagalba“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, o tai reiškia, priešingai nei matyti iš šio sprendimo ankstesniame punkte nurodytos teismo praktikos, kad iš principo nebuvo atlikta visapusiška Komisijos vertinimų teisminė kontrolė.

- 113 Juo labiau, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, jei Komisija, po pirmojo tyrimo pagal EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą procedūrą, negali nuspręsti, kad aptariama valstybės priemonė nėra „pagalba“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, o, jei ji yra kvalifikuojama kaip pagalba, kad ji suderinama su Sutartimi, arba, jei taikant šią procedūrą ji susiduria su sunkumais vertinant atitinkamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka, ši institucija privalo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą „šiuo atžvilgiu neturėdama diskrecijos“ (šiuo klausimu žr., be kita ko, minėtų sprendimų *Matra prieš Komisiją* 33 punktą bei minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 39 punktą). Be to, kaip skundžiamo sprendimo 165 punkte nurodė Pirmosios instancijos teismas, šią pareigą aiškiai patvirtina kartu skaitomos Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalies ir 13 straipsnio 1 dalies nuostatos.
- 114 Akivaizdu, kad Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad teisminė kontrolė yra ribojama klausimu, ar priemonė patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, jei Komisijos vertinimai yra techninio pobūdžio ir sudėtingi (žr., be kita ko, minėtų sprendimų *Prancūzija prieš Ladbroke Racing ir Komisiją* 25 punktą; *Matra prieš Komisiją* 29 ir 30 punktus; 1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 10 ir 11 punktus bei *Ispanija prieš Lenzing* 56 punktą). Tačiau Pirmosios instancijos teismas nenurodė, kad taip yra šioje byloje.
- 115 Todėl, kaip teisingai tvirtina BAA, Pirmosios instancijos teismas nevykdydamas visos Komisijos vertinimų kontrolės klausimu, ar AGL patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, padarė teisės klaidą visos ginčijamo sprendimo analizės dėl esmės atžvilgiu.
- 116 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, antrasis pagrindas yra pagrįstas.

Dėl trečiojo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis padarytomis vertinant AGL pobūdį ir bendrąją schemą

- 117 BAA tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė kelias klaidas vertindamas AGL pobūdį ir bendrąją schemą. Šie argumentai susiję su tariamu materialios mokesčio taikymo srities prieštaringu apibrėžimu, kurio pobūdį lėmė tai, kad nebuvo įtrauktos kai kurios medžiagos ar produktai.
- 118 Apeliantė mano, kad teorinis AGL daromų skirtumų pateisinimas neatitinka tikrosios AGL taikymo srities. Pirmosios instancijos teismas vadovavosi savo logika dėl AGL pobūdžio ir struktūros. Taip elgdamasis ji neteisingai taikė EB 88 straipsnio 3 dalį ir EB 253 straipsnį ir iškreipė jam pateiktų įrodymų prasmę.
- 119 Komisija mano, kad šis pagrindas turi būti pripažintas nepriimtiniu, nes jis kelia daug fakto, o ne teisės klausimų. BAA kelis kartus tvirtino, kad Pirmosios instancijos teismas iškreipė faktus ir ji ginčijo Pirmosios instancijos teismo padarytas faktines išvadas dėl AGL taikymo srities. Iš esmės šis pagrindas prilygsta prašymui iš naujo peržiūrėti sprendimą, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo kompetenciją nagrinėjant apeliacinį skundą.
- 120 Jungtinės Karalystės vyriausybė taip pat mano, kad šis pagrindas turi būti pripažintas nepriimtiniu, nes Pirmosios instancijos teismo įrodymų vertinimas, faktinių aplinkybių nustatymas ir išvados, kurias jis daro iš jam pateiktų įrodymų, yra fakto klausimai, kuriems netaikoma Teisingumo Teismo kontrolė. Tiek, kiek jis gali būti pripažintas iš dalies priimtiniu, jis yra akivaizdžiai nepagrįstas. Iš tiesų, šios vyriausybės manymu, Pirmosios instancijos teismas galėjo teisėtai padaryti faktines išvadas dėl AGL taikymo srities, kurios yra tinkamai pagrįstos jam pateiktų įrodymų atžvilgiu.

Pirminės pastabos

- 121 Pirmausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš EB 225 straipsnio, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą (žr., be kita ko, 2006 m. sausio 19 d. Sprendimo *Comunità montana della Valnerina prieš Komisiją*, C-240/03 P, Rink. p. I-731, 105 punktą).
- 122 Iš šių nuostatų kylančių motyvavimui taikomų reikalavimų neatitinka apeliacinis skundas, kuriame tik atkartojami ar pažodžiui atpasakojami Pirmosios instancijos teisme pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai, įskaitant pagrįstus faktinėmis aplinkybėmis, kurias Pirmosios instancijos teismas aiškiai atmetė. Toks apeliacinis skundas yra prašymas paprasčiausiai peržiūrėti Pirmosios instancijos teismo nagrinėtą ieškinį, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo kompetenciją (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Comunità montana della Valnerina prieš Komisiją* 106 punktą).
- 123 Vis dėlto, jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Pirmosios instancijos teismas išaiškino ar taikė Bendrijos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo nagrinėjami apeliaciniame procese. Iš tikrųjų, jeigu apeliantas negalėtų grįsti savo skundo Pirmosios instancijos teisme pateiktais ieškinio pagrindais ir argumentais, tai apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Comunità montana della Valnerina prieš Komisiją* 107 punktą).
- 124 Būtent taip yra šioje byloje šio pagrindo pirmos dalies bei to paties pagrindo antros ir trečios dalių atžvilgiu, todėl, priešingai nei tvirtina Komisija, visos trys trečiojo pagrindo dalys yra pagrįstos.

Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su kai kurių neapdirbtų medžiagų, nenaudojamų kaip nerūdinės medžiagos, kurios neturi pakaitų, apmokestinimu AGL

— Šalių argumentai

¹²⁵ Pirma dalimi BAA kaltina Pirmosios instancijos teisimą skundžiamo sprendimo 135 ir 136 punktuose nusprendus, kad kai kurių „neapdirbtų“ medžiagų, kaip antai, kaip balastui naudojamo granito ar rausvos skaldos naudojamos pėsčiųjų takų paviršiams, kurios nėra pakeičiamos pakaitais, apmokestinimas AGL gali būti pateisintas pagal principą „teršėjas moka“, nors ginčijamame sprendime numatyta, kad smėlis, uolienos ir žvirgždas, kurie išgaunami kaip neapdirbtos medžiagos, yra nepamokestinami, nes jie nėra panaudojami kaip nerūdinės medžiagos, remiantis tuo, kad tokiam naudojimui, jų negalima pakeisti ekologiškesniais pakaitais.

¹²⁶ Kadangi ginčijamame sprendime nepakeičiamumas laikomas aplinkybe, dėl kurios kai kuriais neapdirbtų medžiagų panaudojimo atvejais jos nepatenka į AGL taikymo sritį, nors kitais atvejais šiuo mokesčiu būtų apmokestinamos, Pirmosios instancijos teismas, remdamasis principu „teršėjas moka“, savo vertinimą pakeitė Komisijos vertinimu, siekdamas pateisinti medžiagų, kurių negalima pakeisti, apmokestinimą. Be to, šį mokestį jis taikė atrankiniu būdu ir nepakankamai pagrindė savo išvadas.

¹²⁷ Komisija tvirtina, kad BAA neatsižvelgė į tai, kad AGL yra sektorinis mokestis, taikomas tik nerūdinių medžiagų sektoriui, o tai paaiškina, kad produktai, kurių negalima pakeisti, kaip antai, smėlis, uolienos ir žvirgždas, kurie nėra parduodami nei naudojami

kaip nerūdinės medžiagos, gali būti atleisti nuo aptariamo mokesčio. Kadangi tie patys produktai naudojami nerūdinių medžiagų užpildui, jų apmokestinimas AGL priklauso nuo tikslo internalizuoti neapdirbtų nerūdinių medžiagų gamybos aplinkos apsaugos kaštus. Todėl ši dalis yra nepagrįsta.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 128 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 124 punkte nusprendė, kad pranešime ir skundžiamame sprendime aiškiai nurodomas, pirma, tikslas maksimaliai padidinti perdirbtų nerūdinių medžiagų ar kitų pakaitų panaudojimą, palyginti su neapdirbtomis nerūdinėmis medžiagomis, ir skatinti racionalų neapdirbtų nerūdinių medžiagų, neatsinaujinančių gamtinių išteklių, naudojimą ir, antra, numanomai kalba apie „aplinkos apsaugos sąnaudų internalizavimą pagal principą „teršėjas moka““, kai juose AGL tikslų nustatymo klausimu sakoma, jog „nerūdinių medžiagų išgavimo aplinkos apsaugos sąnaudos, kurias apima mokestis, yra triukšmas, dulkės, žala biologinei įvairovei ir gamtovaizdžiui“. Tame pačiame punkte Pirmosios instancijos teismas priduria, kad šie tikslai yra aiškiai nurodyti 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės laiške Komisijai.
- 129 Darant prielaidą, kad Pirmosios instancijos teismas pakeitė savo motyvus ginčijamo sprendimo motyvais, skundžiamo sprendimo 124 punkte darydamas nuorodą į principą „teršėjas moka“ ir šio sprendimo 135 ir 136 punktuose pateisindamas produktų, kurių negalima pakeisti pakaitais, apmokestinimą tikslu „internalizuoti neapdirbtų nerūdinių medžiagų gamybos aplinkos apsaugos kaštus“, kaltinimui, kad Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 135 ir 136 punktuose laikėsi savo logikos dėl AGL pobūdžio ir bendrosios schemos, bet kuriuo atveju neturi būti pritarta tiek, kiek pirmojoje instancijoje pateikto kaltinimo atmetimas atrodo buvo pagrįstas kitais pagrindais (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 47 punktą).

- 130 Iš tiesų, kaip Komisija teisingai nurodė, BAA teiginiai, į kuriuos Pirmosios instancijos teismas atsakė skundžiamo sprendimo 135 ir 136 punktuose, remiasi klaidinga prielaida, kad tokių neapdirbtų medžiagų, kaip nerūdinės medžiagos, neįtraukimas į AGL taikymo sritį yra pateisinamas tuo, kad nėra jų pakaitų. Be to, kaip generalinis advokatas pastebėjo savo išvados 108 punkte, iš ginčijamo sprendimo motyvų matyti, kad šių medžiagų neapmokestinimas faktiškai paaiškinamas Jungtinės Karalystės valdžios institucijų noru aptariamam mokesčiu apmokestinti tik nerūdinių medžiagų sektoriaus medžiagas.
- 131 Todėl kaltinimas pagrįstas atrankiniu priedo „teršėjas moka“ taikymu turi būti atmestas kaip netinkamas, taip pat nėra įrodymų, kad atitinkamų skundžiamo sprendimo punktų motyvai, nors ir pagrįsti klaidinga prielaida, yra nepakankami.
- 132 Šiomis aplinkybėmis visa trečiojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl pagrindo antros dalies susijusios su kai kurių antrinių produktų, išgautų iš pirminių medžiagų, kurių negalima pakeisti, ir kurios nėra apmokestinamos, apmokestinimu AGL

— Šalių argumentai

- 133 Trečiojo pagrindo antra dalimi BAA ginčija, visų pirma, Pirmosios instancijos teismo vertinimus, pateiktus skundžiamo sprendimo 112 ir 137 punktuose, kuriais jis atmeta teiginius dėl kai kurių antrinių produktų, gautų išgaunant pirmines medžiagas, kurių

negalima pakeisti, ir kurios pačios nėra apmokestinamos, apmokestinimo neatitikimo AGL tikslams. BAA mano, kad šie subproduktai neturi būti apmokestinami, jei jie yra „antrinės“ nerūdinės medžiagos.

¹³⁴ Skundžiamo sprendimo 112 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprenddamas, kad „antrinių“ nerūdinių medžiagų sąvoka bendrai numato neapmokestinamas medžiagas, neteisingai išaiškino ginčijamo sprendimo 29 motyvuojamąją dalį. Taip Pirmosios instancijos teismas savo motyvaciją pakeitė Komisijos, o savo padarytas išvadas motyvavo nepakankamai.

¹³⁵ Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 137 punkte pritardamas skirtumo tarp antrinių nerūdinių medžiagų dėl jų apmokestinimo AGL pateisinimui, padarė kelias teisės klaidas. BAA ypač kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad jis atrankiniu būdu taikė principo „teršėjas moka“ aplinkosauginę logiką, be jokio įrodymo pritarė, jog negalėjimas apriboti subproduktų kiekį pateisina šį skirtumą, rėmėsi sąlygiškai nedideliu skirtumu tarp žemesnės kokybės nerūdinių medžiagų ir nepakeičiamų medžiagų, kurių subproduktai jos yra, kainos ir klaidingai šiame kontekste rėmėsi 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės laiško 4.10–4.15 punktais.

¹³⁶ Komisija atsakė, kad BAA klaidingai kritikuoja skundžiamą sprendimą dėl to, jog jame nuspręsta, kad tokių žemesnės kokybės nerūdinių medžiagų, kurios gaunamos išgaunant neapmokestinamas medžiagas, kaip nerūdinių medžiagų, gaunamų išgaunant kalkakmenį, uolienos plokštes ar kvarcinį smėlį, apmokestinimas yra suderinamas su AGL pobūdžiu ir bendrąją schema.

137 Pirmiausia dėl kritikos skundžiamo sprendimo 112 punkto atžvilgiu, Komisija tvirtina, kad kai ginčijamo sprendimo 29 motyvuojamojoje dalyje daroma nuoroda į pirmines nerūdines medžiagas, kalbama apie apmokestinamus produktus, o nuoroda į antrines nerūdinės medžiagas apima neapmokestinamas nerūdinės medžiagas, išvardytas įstatyme. Todėl šiame 112 punkte Pirmosios instancijos teismo padarytoje išvadoje dėl faktų nėra jokios klaidos.

138 Dėl skundžiamo sprendimo 137 punkto Komisija nurodo, kad priešingai nei tvirtina BAA, principas „teršėjas moka“ nebūtinai reiškia, kad kai kurie kitų neapmokestintų produktų subproduktai, tokie kaip skalūno uoliena, yra apmokestinami AGL tiek, kiek nerūdinių medžiagų sektoriaus, o ne kitų sektorių, kuriuose paprastai negaunama nerūdinių medžiagų, tokių kaip šiferio gavybos ir išgaunamų subproduktų, apmokestinimas priklauso nuo valstybių narių politinio pasirinkimo.

139 Be to, kaip Pirmosios instancijos teismas nurodė skundžiamo sprendimo 137 punkte, sąlygiškai nedidelis skirtumas tarp žemesnės kokybės nerūdinių medžiagų ir nepakeičiamų medžiagų, kurių subproduktai jos yra, kainos, pateisina antrinių nerūdinių medžiagų apmokestinimą, siekiant sumažinti žemesnės kokybės nerūdinių medžiagų proporciją. BAA kritika dėl Pirmosios instancijos teismo teiginių dėl kainos santykio tarp aptariamų produktų ir dėl nuorodos į 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės laišką, yra nepagrįsta.

— Teisingumo Teismo vertinimas

140 Pirmiausia BAA kaltina Pirmosios instancijos teismą skundžiamo sprendimo 112 punkte nusprendus, kad ginčijamame sprendime, būtent, jo 29 motyvuojamojoje dalyje, sąvoka „antrinės“ nerūdinės medžiagos bendrai numato AGL neapmokestinamas medžiagas, nors faktiškai ji susijusi su produktais, gaunamais išgaunant

„pirmines“ medžiagas, kurios yra karjero pagrindinės veiklos produktai. Todėl Pirmosios instancijos teismas pakeitė savo motyvaciją į Komisijos.

141 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad vykdydami EB 230 straipsnyje numatytą ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę, Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas kompetentingi nagrinėti ieškinius dėl kompetencijos trūkumo, esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo, Sutarties ar kurios nors su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais. EB 231 straipsnyje numatyta, kad jei ieškinys yra pagrįstas, ginčijamas aktas paskelbiamas negaliojančiu. Taigi bet kuriuo atveju Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas negali savo motyvų pakeisti ginčijamo akto rengėjo motyvais (žr., be kita ko, 2000 m. sausio 27 d. Sprendimo *DIR International Film ir kt. prieš Komisiją*, C-164/98 P, Rink. p. I-447, 38 punktą).

142 Nors nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo Pirmosios instancijos teismas gali kitaip aiškinti ginčijamo akto motyvus nei jo rengėjas, o kai kuriomis aplinkybėmis ir atmesti pastarojo formalius motyvus, tačiau to daryti jis negali, jei tai nepateisinama faktais (minėto sprendimo *DIR International Film ir kt. prieš Komisiją* 42 punktas).

143 Pagal ginčijamo sprendimo 29 motyvuojamosios dalies formuluotę „AGL bus renkamas tik už neapdirbtas nerūdines medžiagas. Jis nebus renkamas nei už nerūdines medžiagas, išgautas kaip kitų procesų subproduktai arba atliekos (antrinės nerūdines medžiagos), nei už perdirbtas nerūdines medžiagas“. Be to, šio sprendimo 32 motyvuojamojoje dalyje Komisija patvirtina, kad (m)okesčio struktūra ir taikymo sritis rodo aiškų skirtumą tarp „neapdirbtų“ nerūdinių medžiagų išgavimo, kuris sukelia nepageidaujamas pasekmes aplinkai, ir „antrinių“ ar perdirbtų nerūdinių medžiagų, kurių didelė dalis susidaro apdorojant uolieną, žvirgždą ir smėlį, atsirandančius kasant žemę ar teisėtai įvairiais tikslais atliekant kitus darbus ar kitaip apdorojant, gamybos.

144 Taigi Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 112 punkte nuspręsdamas, kad Komisija visame ginčijamame sprendime laikėsi nuomonės, o ypač jo 29 motyvuojamojoje dalyje, kad „pirminės nerūdinės medžiagos“ iš esmės apibrėžia „AGL apmokestinamąsias“ nerūdines medžiagas, o terminu „antrinės nerūdinės medžiagos“ – iš esmės daroma nuoroda į neapmokestinamąsias, tiksliai išvardytas Įstatyme, nerūdines medžiagas, ir iš to darydamas išvadą, kad Komisija minėtoje dalyje tik nurodė, kad „pirmojo išgavimo antriniai produktai ir atliekos neapmokestinami AGL, jei tai numatyta Įstatyme“, padarė aiškinimo klaidą ir savo aiškinimą pakeitė tiesiogiai iš ginčijamo sprendimo išplaukiančiu aiškinimu, nors joks faktas to nepateisina.

145 Šiomis aplinkybėmis trečiojo pagrindo antros dalies pirmas kaltinimas yra pagrįstas.

146 Be to, BAA kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad jis kai kurių produktų, išgautų iš šiuo mokesčiu neapmokestinamų medžiagų, apmokestinimą AGL pripažino pateisintu. Apeliantė šiuo atžvilgiu nurodo motyvų pakeitimą, vertinimo klaidas ir įrodymų iškraipymą.

147 Skundžiamo sprendimo 137 punkte Pirmosios instancijos teismas pirmiausia pastebi, kad „principas „teršėjas moka“ taip pat leidžia pateisinti produktų, gaunamų išgaunant pakaitais nepakeičiamas medžiagas, apmokestinimą, ypač žemos kokybės nerūdinių medžiagų <...>, kaip tai matyti iš 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės institucijų laiško.“

148 Be to, Pirmosios instancijos teismas jame nurodo, kad „šių produktų apmokestinimą taip pat galima pateisinti tikslu, kurį taip pat nurodė įstojusi į bylą šalis minėtame laiške, skatinti racionalesnį nerūdinių medžiagų išgavimą ir naudojimą, siekiant sumažinti žemesnės kokybės nerūdinių medžiagų proporciją. Iš tiesų ši proporcija, kuri skirtinguose karjeruose yra kitokia, kaip pažymi ieškovė, gali būti pakeista konkrečiame karjere. Tačiau šiuo klausimu Komisija, be kita ko, savo atsiliepime į ieškinį pabrėžė, o ieškovė to neginčijo, sąlygiškai nedidelį skirtumą tarp žemesnės kokybės nerūdinių medžiagų ir nepakeičiamų medžiagų, kurių subproduktai jos yra, kainos.“

149 Pirmiausia dėl kaltinimų pagrįstų tuo, kad Pirmosios instancijos teismas be jokio įrodymo, pritarė tam, kad negalėjimas apriboti subproduktų kiekį, pateisina kai kurių antrinių nerūdinių medžiagų apmokestinimą, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai rėmėsi sąlygiškai nedideliu skirtumu tarp žemesnės kokybės nerūdinių medžiagų ir nepakeičiamų medžiagų, kurių subproduktai jos yra, kainos, ir kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai rėmėsi 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės laiško 4.10–4.15 punktais, pakanka konstatuoti, kad šie kaltinimai yra faktų vertinimo ginčijimas. Kadangi nebuvo įrodytas Pirmosios instancijos teismui pateiktų faktų ir įrodymų iškraipymas, šie kaltinimai turi būti atmesti kaip nepriimtini.

150 Be to, reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismo motyvacija yra pagrįsta ne tik principu „teršėjas moka“, bet ir tikslu skatinti racionalesnį nerūdinių medžiagų išgavimą ir naudojimą, kuris akivaizdžiai yra vienas iš ginčijamo sprendimo 31 motyvuojamojoje dalyje numatytų tikslų, todėl Pirmosios instancijos teismas nepakeitė savo motyvų.

- 151 Dėl visų šių prižasčių trečiojo pagrindo antra dalis yra pagrįsta, kiek ji susijusi su skundžiamo sprendimo 112 punktu, o kita dalis turi būti atmesta.

Dėl trečiojo pagrindo trečios dalies, susijusios su kai kurių neapdirbtų nerūdinių medžiagų neapmokestinimu AGL

— Šalių argumentai

- 152 Trečia dalimi BAA kaltina Pirmosios instancijos teismą nusprendus, kad kai kurių neapdirbtų nerūdinių medžiagų, kaip antai, šiferio, skalūno, molio, kaolino, molžemio, anglies ir lignito neapmokestinimas yra pateisintas.

- 153 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 130, 131, 133 ir 134 punktuose patvirtindamas, kad šiuo neapmokestinimu siekiama paskatinti šių neapdirbtų nerūdinių medžiagų, kaip AGL apmokestinamų neapdorotų nerūdinių medžiagų pakaitų panaudojimą, savo motyvaciją pakeitė nurodytąja ginčijamame sprendime. BAA mano, kad siekiant tokio tikslo būtų pakenkta AGL aplinkosauginiam „pobūdžiui ir bendrajai schemai“.

- 154 Pirmosios instancijos teismo vertinimą nulėmė proceso metu pateiktų įrodymų iškraipymas, ypač 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės laiško, ir pažeidė apeliančios teisę į gynybą, nes ji negalėjo priimti pozicijos dėl šio naujo minėtų įrodymų aiškinimo.

155 Komisija pastebi, kad kai kurių pirminių medžiagų, kaip antai, šiferio, skalūno, molio, kaolino, molžemio, anglies ir lignito neapmokestinimą pateisina tai, kad jos paprastai nenaudojamos kaip nerūdinės medžiagos ir todėl nepatenka į nerūdinių medžiagų sektorių, kaip Pirmosios instancijos teismas tai pripažino skundžiamo sprendimo 128 ir 129 punktuose.

156 Pirmosios instancijos teismas taip pat teisingai pripažino šio sprendimo 130, 131, 133 ir 134 punktuose, kad Jungtinė Karalystė galėjo paskatinti šiferio nuolaužų ir panašių medžiagų panaudojimą, kaip neapdirbtų nerūdinių medžiagų pakaitus. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas, remdamasis 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės laišku, skundžiamo sprendimo 133 punkte pripažindamas, kad nerūdinių medžiagų išgavimas laikomas pagrindiniu priemonėje numatytu žalos aplinkai šaltiniu, nepadarė teisės klaidos.

157 Komisija mano, kad Bendrijos institucijos neturi vertinti aplinkos apsaugos problemų svarbos palyginti su kitomis problemomis, kurios gali būti šioje valstybėje narėje. Todėl klausimas, kokią konkrečią procentinę dalį sudaro nerūdinių medžiagų gavyba palyginti su bendra mineralų gavyba Jungtinėje Karalystėje, neturi reikšmės šioje byloje.

— Teisingumo Teismo vertinimas

158 Skundžiamo sprendimo 130 punkte Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į aplinkos apsaugos tikslus, pripažino pateisinamu tam tikrų medžiagų, būtent, šiferio ir žemos kokybės skalūno, molžemio, kaolino ir molio atliekų, net jei išgautos jos naudojamos kaip nerūdinės medžiagos, neapmokestinimą tiek, kiek pagal Pirmosios

instancijos teismo faktų vertinimą jos „iki šiol retai (naudotos) kaip nerūdinės medžiagos dėl didelių jų transportavimo išlaidų“.

- 159 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo tame pačiame punkte iš to daro išvadą, kad šių medžiagų neapmokestinimas AGL leidžia jas naudoti kaip neapdirbtų nerūdinių medžiagų, apmokestinamų ekologiniu mokesčiu, pakaitus ir todėl gali padaryti pastarųjų išgavimą ir panaudojimą racionalesnius.
- 160 Priešingai nei tvirtina BAA, Pirmosios instancijos teismas taip elgdamasis nepakeitė motyvų, nes neapdirbtų nerūdinių medžiagų išgavimo ir panaudojimo racionalizavimas, kaip tai nurodyta šio sprendimo 150 punkte, įtrauktas tarp ginčijamame sprendimas išvardytų tikslų.
- 161 Tiek, kiek skatinimas panaudoti iki šiol retai kaip nerūdinės medžiagos naudotas neapdirbtas medžiagas, kaip Pirmosios instancijos teismas nurodė nepadarydamas teisės klaidos, atitinka tikslą racionalizuoti nerūdinių medžiagų panaudojimą, skatinimas panaudoti šias medžiagas taip pat neprieštarauja AGL aplinkosauginiam pobūdžiui ir bendrajai schemai.
- 162 Galiausiai dėl tvirtinimo šiame kontekste, kad buvo iškraipyti proceso metu pateikti įrodymai, ypač 2002 m. vasario 19 d. Jungtinės Karalystės laiškas, toks iškraipymas nėra akivaizdus remiantis bylos medžiaga, todėl negali būti pritarta šiam kaltinimui ir kaltinimui, kuris pagrįstas teisės į gynybą pažeidimu.

163 Todėl visa trečiojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta.

Dėl ketvirtojo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis vertinant eksporto neapmokestinimą

164 BAA tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, skundžiamo sprendimo 147 punkte ir kituose punktuose nusprenddamas, kad eksportuojamų nerūdinių medžiagų neapmokestinimas AGL yra pateisinamas AGL „netiesioginio“ mokesčio pobūdžiu, pirma, pažeidė EB 91 ir 92 straipsnius bei savo pareigą motyvuoti ir, antra, leido atgaline data pagerinti ginčijamo sprendimo motyvaciją.

165 Pirmiausia reikia išnagrinėti šio pagrindo antrą dalį.

Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies

— Šalių argumentai

166 BAA tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 150 ir 151 punktuose pateikdama motyvus, pagrįstus AGL netiesioginio mokesčio pobūdžiu, kuriuos pirmą kartą nurodė Komisija

I - 10616

ir Jungtinė Karalystė Pirmosios instancijos teisme, pastarasis leido atgaline data pagerinti ginčijamą sprendimą, o tai neleistina pagal Bendrijos teisę (šiuo klausimu žr. 1996 m. spalio 24 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Komisiją*, C-329/93, C-62/95 ir C-63/95, Rink. p. I-5151, 47 ir 48 punktus).

¹⁶⁷ Iš tikrųjų ginčijamo sprendimo 33 motyvuojamojoje dalyje Komisijos pateiktas paaiškinimas, siekiant pateisinti eksportuojamų nerūdinių medžiagų neapmokestinimą šiuo mokesčiu, neturi reikšmės atsižvelgiant į EB 91 straipsniu pagrįstus argumentus, kuriuos gynė Komisija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė Pirmosios instancijos teisme, ir kurį pastarasis klaidingai laikė susijusiu su minėtos 33 dalies motyvais.

¹⁶⁸ Komisija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, remdamasis AGL, kaip netiesioginio mokesčio, pobūdžiu, neleido ginčijamo sprendimo „pagerinti atgaline data“, o tik detaliau paaiškinti ir išdėstyti šio sprendimo 33 motyvuojamojoje dalyje nurodytas priežastis.

¹⁶⁹ Skundžiamo sprendimo 150 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad į motyvus, pagrįstus AGL, kaip netiesioginio mokesčio, pobūdžiu, turi būti atsižvelgta tiek, kiek jie susiję su ginčijamo sprendimo 33 motyvuojamojoje dalyje Komisijos išdėstytais motyvais.

170 EB 253 straipsnis nedraudžia Komisijos sprendime išdėstytas priežastis vėliau paaiškinti detaliau.

171 Be to, aišku, kad šioje byloje atitinkamą klausimą reglamentuojančios teisės taisyklės yra EB 91 straipsnis ir apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principas. Todėl ši nuostata akivaizdžiai yra ginčijamo sprendimo teisinio konteksto dalis.

— Teisingumo Teismo vertinimas

172 Dėl Komisijai tenkančios pareigos motyvuoti, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, EB 253 straipsnyje reikalaujama motyvacija turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, tai yra į akto turinį, nurodytų priežasčių pobūdį bei asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvacija atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir turinį bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 63 punktą).

- 173 Konkrečiau kalbant apie Komisijos sprendimą užbaigti preliminarią tyrimo procedūrą, kuriame buvo nuspręsta, kad skundą pateikusių asmens nurodyta valstybės pagalba neegzistuoja, Komisija bet kuriuo atveju privalo skundą pateikusiam asmeniui pakankamai aiškiai nurodyti priežastis, kodėl skunde pateiktos faktinės ir teisinės informacijos nepakako įrodyti valstybės pagalbos egzistavimo (minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 64 punktas).
- 174 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 33 motyvuojamoji dalis pateisina eksportuojamų nerūdinių medžiagų neapmokestinimą aplinkybe, kad nerūdinės medžiagos Jungtinėje Karalystėje gali būti neapmokestinamos, jei jos yra naudojamos neapmokestinamame gamybos procese, pavyzdžiui, stiklo, plastiko, popieriaus, trąšų ir pesticidų gamyboje.
- 175 Kadangi Jungtinės Karalystės valdžios institucijos negali kontroliuoti nerūdinių medžiagų naudojimo ne savo teritorijoje, eksporto neapmokestinimas numatomas dėl teisinio nerūdinių medžiagų eksportuotojų saugumo ir tam, kad būtų išvengta nevienodo nerūdinių medžiagų, kurios kitu atveju galėtų būti neapmokestinamos Jungtinės Karalystės viduje, eksporto traktavimo.
- 176 Motyvuose, išdėstytuose ginčijamo sprendimo 33 motyvuojamojoje dalyje, taip pat daroma nuoroda į nevienodą traktavimą, kurį, neapmokestinus eksportuojamų nerūdinių medžiagų, lemia tai, kad nerūdinės medžiagos, kurios parduodamos Jungtinėje Karalystėje, yra neapmokestinamos, jei jos naudojamos tam tikrais tikslais, o nerūdinės medžiagos tais pačiais tikslais naudojamos importo valstybėje yra apmokestinamos AGL, nes Jungtinės Karalystės valdžios institucijos negali kontroliuoti nerūdinių medžiagų naudojimo ne savo teritorijoje.

177 Panašiai motyvuose nėra jokios nuorodos dėl AGL, kaip „netiesioginio mokesčio“ pobūdžio EB 91 straipsnio prasme, siekiant pateisinti eksportuojamų nerūdinių medžiagų neapmokestinimą, pagrįstą skirtumu tarp Jungtinėje Karalystėje parduodamų nerūdinių medžiagų ir eksportuojamų nerūdinių medžiagų.

178 Taigi, priešingai nei Pirmosios instancijos teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 150 punkte, EB 91 punktu pagrįsta motyvacija negali būti laikoma susijusia su ginčijamame sprendime pateiktais motyvais, pagrįstais tuo, kad Jungtinės Karalystės valdžios institucijos negali kontroliuoti nerūdinių medžiagų naudojimo ne savo teritorijoje, o iš tiesų ji yra skirtinga motyvacija, pateikta po to, kai buvo priimtas šis sprendimas. Todėl Pirmosios instancijos teismas atsižvelgdamas į šią motyvaciją nagrinėdamas ginčijamame sprendime pateiktus motyvus, pažeidė EB 253 straipsnį.

179 Todėl ketvirtojo pagrindo antra dalis turi būti pripažinta pagrįsta.

Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos dalies

180 Atsižvelgiant į atsakymus, pateiktus nagrinėjant šio pagrindo antrąją dalį, šio pagrindo pirmos dalies nagrinėti nereikia.

Dėl penktojo pagrindo pagrįsto atsisakymu pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje

Šalių argumentai

- ¹⁸¹ BAA tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, teisingai primindamas taikytiną teismo praktiką skundžiamo sprendimo 165–167 punktuose, padarė teisės klaidą to paties sprendimo 171 ir 172 punktuose nusprenddamas, kad Komisija teisingai nusprendė nepradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros.
- ¹⁸² Iš tiesų apeliantė mano, kad ši institucija „negalėjo nuspręsti“, kad AGL nėra valstybės pagalba, remiantis keliais šį klausimą nagrinėjančiais ginčijamo sprendimo punktais. Tai patvirtina, be kita ko, aplinkybė, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra daug detalesni ir ilgesni nei ginčijamo sprendimo, be to, tai, kad skundžiamo sprendimo motyvai pagrįsti kitokiais argumentais nei nurodyti ginčijamame sprendime.
- ¹⁸³ Komisija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė atsakydamos nurodo, kad vien dėl aplinkybės, kad skundžiamas sprendimas yra ilgesnis nei ginčijamas sprendimas, negalima daryti išvados, kad ši institucija priimdama sprendimą atsisakyti pradėti formalią tyrimo procedūrą, padarė teisės klaidą.

184 Jungtinės Karalystės vyriausybė priduria, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai apibendrina ir taikė atitinkamą teismo praktiką ir nusprendė, kad tik BAA argumentai, teisėtai pateikti pagrindžiant šį pagrindą, dėl tariamų neatitikimų apibrėžiant AGL taikymo sritį, apėmė jos argumentus išdėstyti pagrindė dėl EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimo. Šiame pagrindė galiausiai buvo tik pakartoti Pirmosios instancijos teisme išdėstyti argumentai.

Teisingumo Teismo vertinimas

185 Be to, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 113 punkte, jei Komisija susiduria su sunkumais vertinant pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, privaloma pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

186 Taigi Komisija gali apsiriboti pirminiu tyrimu, numatytu EB 88 straipsnio 3 dalyje, norėdama priimti valstybės priemonei palankų sprendimą, tik jei ji gali per pirmąjį tyrimą nuspręsti, kad ši priemonė nėra „pagalba“ EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, arba, jei ji kvalifikuojama „pagalba“, kad ji suderinama su Sutartimi.

187 Tačiau, jei atlikus pirmąjį tyrimą, Komisija mano priešingai, ar net jei neturi įgaliojimų įveikti visų kilusių sunkumų vertinant aptariamą priemonės suderinamumą, Komisija privalo gauti visas reikiamas nuomones ir šiuo tikslu pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

188 Be to, kaip Komisija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė teisingai nurodė, vien BAA teiginiais, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra kitokie nei ginčijamo sprendimo, jie yra detalesni ir ilgesni, negalima įrodyti, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 172 punkte nusprenddamas, kad Komisija neviršijo savo įgaliojimų teigdama, kad kontrolė EB 87 straipsnio 1 dalies tikslais, tiek apibrėžiant materialios AGL taikymo sritį, tiek nagrinėjant eksporto neapmokestinimą, nesukėlė jokių didelių sunkumų, dėl kurių reikėtų pradėti formalią tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje, padarė teisės klaidą.

189 Kadangi BAA konkrečiai nenurodė didelių sunkumų, su kuriais Komisija susidūrė atlikdama vertinimą, penktas pagrindas turi būti atmestas.

Dėl šeštojo pagrindo, pagrįsto nepakankama ginčijamo sprendimo motyvacija

Šalių argumentai

190 Pagrįsdama šį skundą BAA tvirtina, jog aplinkybės, kad Pirmosios instancijos teismas pateikė kitokius argumentus nei esančius ginčijamame sprendime, pakanka konstatuoti, jog Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 146 punkte negalėjo nuspręsti, kad šis sprendimas yra pakankamai pagrįstas EB 253 straipsnyje numatytų reikalavimų atžvilgiu.

- 191 Komisija, pirma, nurodo, kad BAA nepateikė jokio specialaus argumento šiam pagrindui pagrįsti ir, antra, tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai pagrįstas. Jungtinės Karalystės vyriausybė pastebi, jog BAA tik tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas detaliau išnagrinėjo ginčo šalių pateiktus argumentus, nei, kaip atrodo, tai buvo padaryta ginčijamame sprendime, todėl šis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 192 Akivaizdu, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 173 punkte, konkrečiai kalbant apie Komisijos sprendimą, kuriame nuspręsta, kad nėra valstybės pagalbos, kaip tvirtina pareiškėjas, kad Komisija bet kuriuo atveju turi tinkamai nurodyti pareiškėjui priežastis, dėl kurių skunde pateiktų fakto ir teisės veiksnių nepakanka valstybės pagalbos egzistavimui įrodyti.
- 193 Taigi apeliančės argumentais, kad Pirmosios instancijos teismas pateikė kitokius ir detalesnius motyvus nei Komisijos motyvai, negalima įrodyti, jog Pirmosios instancijos teismas nuspręsdamas, kad ginčijamas sprendimas buvo pakankamai pagrįstas, atsižvelgiant į jame išdėstytus motyvus, padarė teisės klaidą.

- 194 Šiomis aplinkybėmis šeštasis pagrindas taip pat turi būti atmestas

- ¹⁹⁵ Iš viso to, kad pasakyta, matyti, kad atsižvelgiant į įvairias nustatytas teisės klaidas, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.

Dėl bylos grąžinimo Pirmosios instancijos teismui

- ¹⁹⁶ Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmąją pastraipą, panaikinus Pirmosios instancijos teismo sprendimą, Teisingumo Teismas gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui.

- ¹⁹⁷ Šioje byloje, atsižvelgiant į teisės klaidas, nustatytas atitinkamai šio sprendimo 86–92 ir 110–115 punktuose, byla turi būti grąžinta Pirmosios instancijos teismui.

- ¹⁹⁸ Kadangi byla grąžinama Pirmosios instancijos teismui, klausimas dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimo turi būti atidėtas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2006 m. rugsėjo 13 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *British Aggregates Association prieš Komisiją* (T-210/02).**
- 2. Gražinti bylą Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismui.**
- 3. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.